

Tota la Sagrera

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DE LA SAGRERA

NÚM. 195 · OCTUBRE 2022

**CARRER D'OLIVA, 15 ANYS DESAPAREGUT
PER A QUAN UN RECORD D'AQUEST CARRER AL BARRI?**

FOTO: XAVIER BASIANA (Festa Major de l'any 2004)

La vida de barri és regalar flors fresques de la floristeria de tota la vida

**CONFIA EN
EL BARRI
CONFIA EN
EL VERD**

FRANQUICIAT:
ESTUDI SAGRERA-MARTI MOLINS S.L. - C/Marti Molins 39, Local 1 (Barcelona)

93.351.07.50 ba001@tecnocasa.es

Edita:

Associació de Veïns i Veïnes de la Sagrera

Equip de redacció:

Agustí Carrillo, Jaume Matas, Oleguer Méndez, i Antonio Ibáñez.

Redactors:

Jaume Matas, Centre de Documentació de la Sagrera, Jordi Sánchez i Ruiz, Agustí Carrillo, Rosó Vicedo, Jordi Aragonès, Marcos Ibáñez, Alex Vidal, Comissió de Fetes de la Sagrera, Comissió Festivitats i Tradicions de la Sagrera, Joan Pallarès, Elena Bigas, LSEM per les lletres, LSEM en Femení, La Torre de la Sagrera, Nau Ivanow, Espai Jove Garcilaso, Biblioteca La Sagrera, Josep M. Corominas, Campanya de juguines, Residència gent gran de la Sagrera, Joan Serra, Antonio Ibáñez, Benjamí Mercader, Maribel Bayle, Ramon Crespo, Àgora pagesa, Ca la Rosa, Susanna Serra, Espai d'art Espai 30, Josep M. Gil, Isaac Herrero, Jordi Vilagut, Iban Ventura

Correcció: Agustí Carrillo

Publicitat:

Francisco Jiménez · 686 041 302

Maquetació revista:

Denís Matas

Associació de Veïns de la Sagrera:

Casal de Barri Torre de la Sagrera
Carrer Berenguer de Palou, 64-66
Barcelona 08027 · Tel. 93 408 13 34
avv.lasagrera@gmail.com

Blog de l'Associació

www.avvlasagrera.com
avv.lasagrera.bcn@gmail.com

e-mail revista Veïns de la Sagrera:

totalasagrera@gmail.com

Facebook:

Associació de veïns i veïnes de la Sagrera

Imprimeix:

Gramma Graf SCCL · Tel. 93 389 94 67
Dipòsit legal: b-19006-2012

La revista TOTA LA SAGRERA i l'AVV no es fan responsables del contingut de les informacions signades pels redactors, col·laboradors o particulars.

EDITORIAL N. 195

OCTUBRE 2022

L'INCIVISME SEMPRE TÉ UN PREU

Als darrers anys la nostra ciutat està en una important transformació on l'urbanisme ha anat virant cap a una mirada més amable amb el ciutadà, guanyant espais per a vianants, zones de lleure per al veïnat... Aquesta reconversió de l'espai públic està suposant per a les Administracions una forta inversió econòmica, que no s'acaba amb la finalització de les obres, sinó que persisteix en el temps perquè aquests espais de qualitat es puguin mantenir.

Però aquest manteniment no és una tasca que hagi de recaure exclusivament en els ajuntaments a qui se'ls ha de pressuposar que ofereixen uns serveis òptims de manteniment, tant dels carrers, com també la recollida la brossa i neteja de contenidors..., ja que qui en fa ús, és a dir, els ciutadans, també en som responsables de les nostres accions incíviques: les pintades indiscriminades, els xiclets enganxats a terra, l'ús indegut de contenidors, el malbaratament del mobiliari urbà..., seran les accions que determinaran en gran part el cost de mantenir en condicions la via pública.

Fer un bon ús dels contenidors, per exemple, utilitzar la deixalleria, plegar el cartró abans de llençar-lo al contenidor blau... són petits gestos del dia a dia que beneficien el conjunt del veïnatge generant una bona convivència.

Al nostre barri, l'incivisme relacionat només amb un ús indegut dels contenidors i papereres, i l'abocament de voluminosos en dies no establerts (matalassos, mobles vells...), està suposant una factura que se'm fa difícil quantificar, bàsicament perquè no tinc el números, però de ben segur que és de molts milers d'euros, un cost innecessari que paguem entre totes i tots, i que no només repercuteix en la nostra butxaca, sinó també en la qualitat de l'espai públic on vivim i ens relacionem.

El civisme és una expressió del sentiment de pertinença a una comunitat i, per tant, d'interès i respecte pel bé comú.

Cuidem el nostre barri!

JAUME MATAS PEDRA | PRESIDENT AVV LA SAGRERA

Els nostres horaris d'atenció a les veïnes i veïns:
Dilluns, dimecres i divendres de 18:00 h a 20:00 h

Ens trobaràs:
Casal de Barri Torre de La Sagrera
Carrer Berenguer de Palou, 64-66-Barcelona 08027
Telèfon 93 408 13 34

Escriu-nos al correu:
avv.lasagrera@gmail.com

El nostre web:
www.avvlasagrera.com

FA 15 ANYS DE L'ADEU AL CARRER D'OLIVA

De vegades, pot semblar que els carrers de la ciutat són inamovibles i que duren per sempre, però a la Sagrera han desaparegut carrers com el del Príncep, el de Vilatrau o el passatge de Benito Puig.

El mateix va passar amb el carrer d'Oliva: el 22 d'octubre del 2007, ara fa 15 anys, un decret de l'Alcaldia de Barcelona feia desaparèixer el carrer del nomenclàtor de la ciutat. Poc més tard, el 10 de novembre del mateix any, canviava de nom la vorera que havia quedat intacta, la de la banda Besòs del carrer d'Oliva, per el de carrer de Garcilaso. L'Ajuntament de Barcelona va córrer amb les despeses del canvi d'escriptures de propietat dels habitatges afectats pel canvi de nom.

I és que la vorera banda Llobregat del carrer d'Oliva havia quedat engolida per l'ampliació del carrer de Garcilaso que corria en paral·lel a ell.

Era un carrer molt antic del barri i ja apareix a la Guia de Sant Martí de Provençals de l'any 1888. La guia diu que té l'entrada pel carrer de la Sagrera i la sortida a un despoblat, i que pertany al Districte 1r, Agrupació de la Sagrera, Parròquia de Sant Martí.

Amb els anys aquest despoblat va esdevenir un camp de futbol i després es va urbanitzar com a Plaça dels Jardins d'Elx. Aquesta zona estava més elevada que el nivell del carrer d'Oliva i per a accedir-hi calia pujar per unes escales que eren a l'extrem muntanya del carrer.

El carrer d'Oliva poc abans de la seva desaparició (Imatge: Centre de Documentació de la Sagrera).

Aquestes quatre ratlles són abastament explicades pel magnífic i documentat article d'en Jordi Sánchez que es publica en aquest mateix número del *Tota la Sagrera*.

El carrer d'Oliva, tot i ser curt, ha acollit al llarg dels temps un bon nombre de negocis i tallers que s'alternaven amb habitatges de planta baixa o amb un pis, dels que se'n conserven uns pocs, típics del nucli antic d'una Sagrera treballadora. A la banda que es va enderrocar hi havia una vaqueria que venia llet i d'altres productes làctics, la qual tenia l'entrada per als animals pel carrer de Garcilaso i ocupava tot l'espai entre ambos carrers; també hi eren el famós Pub *Wawanco* que es va convertir en un lloc de culte del rock dur, l'escola *Icària* que tenia la seva entrada pel carrer Mossèn Jaume Juliana, un taller mecànic, una carboneria, fàbriques de llibretes, blocs i carpetes, de blondes i teixits i un "reformatori de calçat".

I a la part que s'ha convertit en el costat Besòs del carrer Garcilaso trobàvem un Centre d'estudis, un local de reformes de calçat, una vaqueria que donava al carrer Nobel, les fusteries que esmenta en Jordi Sánchez al seu article, una farmàcia que encara subsisteix, i una oficina de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona.

I una curiositat: al pati d'una de les finques del carrer d'Oliva, banda Llobregat, la més propera al carrer Gran de la Sagrera hi havia una palmera. En enderrocar l'edifici l'arbre es va respectar i s'alçava al capdavant del nou bulevard del carrer Garcilaso, el qual va ser substituït per una altra palmera de diferent espècie quan el morrut de les palmeres la va matar. Era un testimoni del carrer d'Oliva que ja forma part de la nostra història desapareguda.

La palmera que hi havia a un pati del carrer d'Oliva, la successora de la qual ara s'alça al capdavant del carrer de Garcilaso, se salva de l'excavadora. (Imatge: Centre de Documentació de la Sagrera).

Per què es deia carrer d'Oliva? En haver desaparegut del nomenclàtor cal recórrer al llibre "Diccionari Nomenclàtor de les vies públiques de Barcelona" (1996) de Jesús Portavella. Aquesta obra afirma que el nom es deu a Jaume Oliva i Molins, pagès (Barcelona, 1823-1887), que obtingué la propietat dels terrenys, l'any 1856, d'en Josep M. Martínez de Pisón, comte de Vilafranquesa, per a establir-se. A l'esmentat diccionari també s'esmenta que en algun moment de la Guerra Civil va adoptar el nom de B. Pérez, però aquesta denominació mai no va ser oficial.

La tradicional foto colectiva de la Festa Major de l'any 2004 es va fer al capdamunt del carrer d'Oliva, quan ja estava propera la seva desaparició, per deixar un testimoni gràfic d'aquest antic carrer de la Sagrera. (Imatge: Xavier Basiana).

Per tal d'evitar que el carrer d'Oliva caigui en l'oblit demanem a l'Ajuntament que, al carrer de Garcilaso, tal com també demana en Jordi Sánchez al seu article, col·loqui una placa explicant que en aquell indret hi havia aquest carrer i es preservi així la memòria històrica de la Sagrera.

Joan Gironès Pau
Quim Terré

info@cendoclasagrera.com
www.cendoclasagrera.com

ELS OLIVA DE SANT MARTÍ DE PROVENÇALS I SANT ANDREU DE PALOMAR

Aquestes ratlles dels Oliva, una família que ha contribuït a la història de **Sant Martí de Provençals** i de **Sant Andreu de Palomar** ja que sabem que hi van viure a cavall entre els dos antics pobles. És una nissaga de la qual encara queda molt per descobrir, per tant, considero aquest article, com a incomplet, que de ben segur, en els propers anys es podrà completar. Tot i això, és al **barri de La Sagrera** on encara és molt viva la seva memòria. Durant més d'un segle existí el **carrer d'Oliva** en record del fundador del carrer, **Jaume Oliva i Molins**.

Personalment, el carrer d'Oliva sempre serà per a mi molt important, ja que el meu pare, **Manuel Sánchez i Urquijo**, hi va treballar de fuster des del 1946 fins a la dècada de 1990. Fa una mica més d'un any, el 3 de novembre de 2020, morí **víctima del Covid**. D'aquesta forma voldria que aquest article fos un petit homenatge a totes les víctimes que aquesta pandèmia ens ha fet perdre, i jo, especialment al meu pare.

L'heretat de ca n'Amell Gran de Sant Andreu de Palomar

Per entendre els orígens del carrer d'Oliva de la Sagrera s'ha d'explicar que part de les terres on s'aixecà el carrer depenien de l'heretat de **ca n'Amell Gran** que estava situada al poble de Sant Andreu de Palomar, una part de la qual encara existeix

al **barri de la Guineueta**, avui dia reconvertida en un centre cívic que erròniament se l'anomena **ca n'Ensenya o masia de la Guineueta**. Aquesta està documentada des del segle XVI, i la part que es manté forma part d'una reforma de l'any 1876, realitzada pel seu propietari, **Ramon Payerols i Cervelló**. La finca era immensa i una de les peculiaritats comuna a moltes heretats és que disposaven d'extensions de terreny no connectades a la masia ni a la finca principal. En aquest cas,

ca n'Amell Gran disposava de dues finques separades, una de propera, situada a tocar del **torrent de can Piqué** (ara carrer de la Maladeta) i una altra situada al barri de la Sagrera del poble de **Sant Martí de Provençals**, que tenia 97 àrees 94 centiàrees, és a dir, 9.794 m².

El primer propietari documentat de ca n'Amell Gran fou l'igualadí **Pere Franquesa i Esteve**, que el 1589, durant el regnat de Felip II, ocupà el càrrec de secretari de València en el Consell d'Aragó. El 1601 fou nomenat secretari personal del rei Felip III, qui el 1603 el distingí amb el títol nobiliari de comte de Vilallonga. Posteriorment, el 1628, el seu fill, **Martí Valeri Franquesa i Gabriel** fou reconegut amb el títol de comte de Vilafranquesa que feia referència a la Vila que havia creat el seu pare (Pere Franquesa), situada a tocar de la ciutat d'Alacant, i per altres unions matrimonials posteriors la família afegirà un altre comtat.

Pere Esteve Franquesa
Propietari can Amell Gran

Els comtes no vivien a Sant Andreu de Palomar sinó al **regne de València** i des d'allà nomenaven apoderats per administrar les seves terres. Ben aviat van voler vendre ca n'Amell Gran. Així, en realitat, des de la venda del 19 de juliol de 1636 fins a la sentència del 22 de febrer de 1833, les terres foren propietat de la **família Amell**, en què el darrer de la nissaga fou **Francesc Cuyàs i Amell**.

Masia de can Solà de la Sagrera

La sentència de 1833 comportà que el comte de Vilafranquesa expulsés molts dels pagesos que tenien establertes les finques a l'heretat de ca n'Amell Gran per la família Amell. En el cas de la part que havia a Sant Martí de Provençals sabem que la **família Solà**, originària de Sant Andreu de Palomar, és qui pagava el cens.

El 22 de juny de 1835, **Joan d'Amat i Jovany**, com apoderat del comte de Vilafranquesa, es presentà a la masia de can Solà situada a la finca de la Sagrera on no va trobar el propietari, Jaume Solà, i fou el seu fill, **Joan Solà i Riera** qui recollí el requeriment d'expulsió de la casa i les terres. [...] Pels documents consultats sabem que **Jaume Solà** és qui **construí la masia de can Solà**, per tant, el seu pare només fou propietari de la terra. Així, Jaume Solà, perdé la propietat útil d'aquesta part de ca n'Amell Gran, malgrat que finalment es pogué quedar a viure a la masia i seguí treballant la terra gràcies a un **contracte de lloguer** que els signà l'apoderat del comte.

En una data desconeguda sabem que el pagès andreuenc **Jaume Oliva i Molins** es casà amb la pubilla de can Solà, anomenada **Francisca Solà i Riera**. Posteriorment, el **16 d'octubre de 1856**, Jaume Oliva rescindeix el contracte de lloguer i compra el domini útil de la finca de can Solà. D'aquesta forma pagarà el cens al comte de Vilafranquesa fins al **22 de juliol de 1874**, en què passarà a pagar-lo a **Ramon Payerols i Cervelló**, com a nou propietari de ca n'Amell Gran (el 1880 l'Hospital de la Santa Creu comprà la major part de ca n'Amell Gran per construir el manicomi de Sant Andreu de Palomar. La part de ca n'Amell Gran de la Sagrera continuà en poder de Ramon Payerols).

Tot apunta que entre 1856 i 1869, Jaume Oliva continua treballant la terra de pagès i vivint a la masia. Molt poc se sap d'aquesta casa i malauradament, creiem que no existeix cap fotografia. L'única **descripció localitzada de la finca de la masia de can Solà** prové de l'inventari que es realitza en el moment de la seva mort en què ens diu:

“Una porción de terreno situada en el mismo término municipal del pueblo de San Martín de Provensals y barrio llamado de la Sagrera que contiene una superficie aproximada de veinte y cinco mil ciento novena y dos palmos, equivalentes a novecientos cuarenta y cuatro metros, diez y seis decímetros cuadrados, en cuyo terreno se halla levantado un edificio llamado “casa Solá” de bajos y primer piso señalado con el número siete y otra habitación adosada y contigua a dicho edificio de la misma altura que forma un solo cuerpo comunicable interiormente entre sí y según el certificado de amillaramiento está comprendida dicha habitación o casa en la calle de Oliva de dicho pueblo, teniendo la parte edificada una superficie aproximada de cinco mil doscientos palmos iguales a ciento novena y seis metros cuarenta y cuatro decímetros, ocupando la restante porción de terreno diez y nueve mil novecientos noventa y dos palmos superficiales no viniendo comprendida en la total superficie la que ocupa la nueva carretera de Horta que en parte cruza la indicada porción de terreno la que junto con el edificio construido en el mismo forma una sola finca.”

La font de can Gaig

Davant la gran quantitat de veïns que arriben al barri de la Sagrera, especialment a partir de la dècada de 1850 i 1860, aquests decideixen unir-se per reivindicar a l'ajuntament de Sant Martí de Provençals que construeixi una font pública per la manca greu d'aigua potable. El **25 d'agost de 1864** els veïns fan un pot comú de 12.000 rals de bilió per pagar a l'ajuntament perquè adquireixi l'aigua necessària per donar servei al barri. A aquesta reunió amb l'alcalde del poble, **Pere Joan Vintó i Calvet**, els veïns que representaran als sagrerencs seran el taverner Tomàs Gili i Comas i el pagès Jaume Oliva i Molins. Poc després, el 7 d'octubre del mateix any l'ajuntament signa un conveni amb el propietari del Mas Capella, **Pacià Masadas i Teixidó**, per a que construeixi un **pilar repartidor** des de la seva mina d'aigua que té l'origen a l'actual barri de Vilapicina del districte de Nou Barris, i una **font pública** que serà coneguda com a Font de can Gaig. Aquesta font, construïda el 1865, ha estat recentment restituïda a prop del seu emplaçament original. (Per saber més sobre la font llegiu l'article “La mina d'aigua de la Font del Gaig” publicat a l'octubre de 2020, al número 185 d'aquesta revista, *Tota la Sagrera*).

Les parcel·lacions de can Solà

El 1863 Jaume Oliva i Molins lloga una extensió de 1.836,18 m² de la finca de can Solà a la societat formada per Joan Trias i Prats, Joan Piera i Suñé, Joan Brillas i Cerdà i Joan Grané i Guardiola per construir un **pou d'aigua** i un **forn de maons** que serà conegut com **Forn d'en Pagès**. Poc després, Joan Piera i Joan Brillas deixaran la societat. Pel que fa a Joan Grané no s'ha descobert quan abandona la societat, però sabem que el 1867 Joan Trias traspasa una gran quantitat de material del forn de rajoles a Jaume Prats i Casanovas. També sabem que el 1885 Joan Trias continua treballant de rajoler, però no sabem fins a quina data. Encara queda molt per descobrir d'aquesta parcel·lació i el forn de maons.

A partir de l'any 1874 Jaume Oliva i Molins comença a parcel·lar la finca de can Solà en **solars per urbanitzar**, el que comporta a una ampliació de la urbanització que estava duent la família Masadas en la seva finca del **Mas Capella**. Aquestes vendes es fan amb la creació d'un **cens emfitèutic** que es traduirà en l'existència de tres nivells de propietat de les finques. Així, tindrem el propietari del **domini directe** (comte de Vilafranesca i després Ramon Payerols), el propietari del **domini mig** (Jaume Oliva) i el propietari del **domini útil** que serà cada un dels propietaris de cada parcel·la. S'han localitzat les parcel·lacions que fa Jaume Oliva i Molins i és gairebé segur que la llista és incompleta, però ens serveix per observar que el carrer no s'urbanitza de cop sinó al llarg de més d'una dècada.

(Donada l'extensió d'aquesta informació, i a causa de l'espai disponible, no la publiquem, però resta a la disposició dels lectors que la sol·licitin a través del correu electrònic d'aquesta revista, gràcies a la generositat de qui l'ha elaborada àrduament, en Jordi Sànchez).

Aquesta nova urbanització parteix de l'eix de la carretera d'Horta que serà la base per crear una quadrícula en traçar els nous carrers. Aquesta també era coneguda com a Nova carretera d'Horta o **carretera de la Sagrera a Horta**, la qual després d'urbanitzar-se va esdevenir un carrer que s'anomenà carrer d'**Estébanez** que un cop finalitzada la Guerra Civil, el 7 de juliol de 1942, passà a anomenar-se carrer de **Garcilaso**. Algunes de les propietats limiten amb els carrers de **Sant Pacià**, posteriorment de la Puríssima Concepció, i des de 1907 de **Monlau** o amb el de **Santa Eulàlia**, avui dividit entre el carrer de **Mossèn Juliana** i el de **Cortit**.

El projecte de Jaume Oliva només comporta l'aparició d'un nou carrer que serà batejat amb el nom de **carrer d'Oliva**, en memòria del seu propietari. El vial estarà situat entre els carrers paral·lels de la carretera d'Horta i el **carrer de Santa**

Amàlia (des del 1908 s'anomena de **Martí Molins**) urbanitzat a l'heretat del Mas Capella. A la dècada de 1890 s'urbanitzà un de nou que s'anomenà carrer de Sant Jaume (ara carrer de **Nobel**), també en memòria de Jaume Oliva i Molins, que havia mort a la dècada anterior. Tot i això, el carrer de Sant Jaume s'urbanitzà fora de la finca de can Solà.

Cal apuntar que només un tram del **carrer d'Oliva** fou urbanitzat dins de la finca de can Solà. La resta del carrer fou urbanitzat molt posteriorment, ja a la dècada de 1890 pels seus diferents propietaris, **Onofre Bachs i Vintró**, i els germans **Manuel i Pere Romaní i Torruella** (dos dels principals terratinents dels antics pobles de Sant Andreu de Palomar i Sant Martí de Provençals i són dos dels quatre fundadors de la barriada dels Indians).

La família de Jaume Oliva i Molins

Els seu pare fou el pagès **Ignasi Oliva i Vintró** que posseïa i vivia a la masia de **ca l'Escarrà** del poble de Sant Andreu de Palomar. Aquesta estava situada a tocar de la carretera de Sant Andreu a Collblanch (ara carrer de Concepció Arenal) del barri de Santa Eulàlia de Vilapicina (ara barri de Navas). La seva mare, **Rosa Molins i Estrany**, formava part d'una llarga i important nissaga de Sant Andreu de Palomar. Els seus germans s'emparentaren amb els Feliu, els Bartra, els Riera i els Pujadas de can Sitjà. Els avis materns foren **Jaume Molins i Palet** i **Eulàlia Estrany** que vivien a la masia de can Dragó.

Jaume Oliva i Molins es casà amb **Francisca Solà i Riera**. El matrimoni no tingué descendència. Segons els testaments atorgats per tots dos, van nomenar a la seva neboda, **Rosa Sitjà i Oliva**, com hereva universal. Aquesta estava casada amb el pagès **Josep Colominas i Clapés**. Ells s'havien fet càrrec de la parella en els darrers anys de vida i després passaren a viure al carrer d'Oliva núm. 20. El **15 de desembre de 1878** morí Francisca Solà i el **4 d'octubre de 1887** morí Jaume Oliva i Molins.

(Altres dades familiars d'en Jaume Oliva també les podeu demanar pel correu de la revista)

L'oblit de carrer d'Oliva

Malauradament, a la primera dècada del segle XXI, totes les cases dels nombres senars del carrer d'Oliva foren destruïdes per eixamplar el carrer de Garcilaso. Pel que fa a les cases dels nombres parells s'han denominat com a carrer de Garcilaso, d'aquesta forma el carrer d'Oliva es considera com a carrer desaparegut i ja res ens indica l'existència d'aquest carrer.

Crec que mitjançant un rètol o una placa a la via pública caldria que el nom d'Oliva fos recordat en el barri de la Sagrera. A més, del meu pare, personalment per a mi també va significar molt, ja que molts cops havia anat a treballar per ajudar-lo, especialment a partir de 1988, quan vaig complir els 16 anys. També puc dir que vaig estar a dos tallers diferents de fusteria, primer a can Viñas i després a can Casamor. Aquest darrer encara existeix, però per l'enderroc de totes les cases baixes del carrer d'Oliva s'hagué de traslladar al carrer de Monlau.

**Adaptació de l'article original de Jordi Sànchez i Ruiz
Arxiu Històric de Roquetes-Nou Barris**

UNA CRUÏLLA “PERILLOSA”

La cruïlla del carrer de Berenguer de Palou amb Clara Zetkin (sentit cap al Pont del Treball Digne), a tocar de la Torre de la Sagrera, ha esdevingut un punt negre d'accidents al barri que ha acabat amb la paciència del veïnat, especialment pel fet que es tracta d'una zona de reurbanització recent, la qual cosa implica que la perillositat rau en un mal plantejament de la mobilitat i les fases semafòriques actuals. En aquest punt connecten dos carrils bici bidireccionals i el trànsit no està ben regulat. Quan el semàfor es posa en verd, vianants, ciclistes i conductors poden travessar a la vegada i això ha provocat diversos problemes de mobilitat. Cada dia hi ha més d'un ensurt i cada setmana algun incident més greu.

LES VORERES, PATRIMONI DELS VIANANTS

Un altre punt negre és el carril bici que va per la vorera del carrer Clara Zetkin (cara nord, a tocar de l'escola 30 passes) i la seva continuació, entre els carrers de Berenguer de Palou i el de Santander. Aquest tram del carrer té tres carrils, per la qual cosa demanàvem que un d'ells sigui segregat per a dedicar-lo a les bicicletes i patinets, i que els vehicles motoritzats tinguin els altres dos, un per a cada sentit, d'aquesta manera quedarien les dues voreres alliberades per als vianants. Quina ha estat la nostra sorpresa, que no només no ens han fet cas, sinó que han reforçat el que hi havia, amb la instal·lació d'unes pilones al final d'aquest carril bici, per evitar que les bicicletes i patinets continuïn recte per la vorera i així dirigir-les cap a calçada.

Els veïns demanem a l'Ajuntament de Barcelona, en concret al departament de mobilitat, solucions immediates.

AVV. de La Sagrera

DESPERFECTES AL PAVIMENT DEL CARRER GARCILASO, EVITEM ENSOPEGADES

El passat juliol ens alertaven des del CAP La Sagrera que força ciutadans havien de ser atesos per contusions, traumatismes i ferides a causa del mal estat del paviment del bulevard del carrer Garcilaso. A més a més, ens comentaven amb preocupació els pronòstics greus, fractures, traumatismes cranioencefàlics o ferides amb hemorràgies, entre d'altres, que s'havien produït. Esperem que els Serveis Tècnics de l'Ajuntament de Barcelona ho reparin abans de la Festa Major de La Sagrera, ja que és una zona on augmenta molt el volum de passejants en aquelles dates per instal·lar-se la fira i organitzar-se diverses activitats festives.

La Plataforma Salvem el CAP La Sagrera que vetlla perquè es cuidi la salut veïnal, ho té clar: la **PREVENCIÓ** és l'eina

més eficaç i econòmica que disposa el sistema de **SALUT PÚBLICA**. Per tant, evitem caigudes, si us plau.

Denunciem que a 3 d'octubre, moltes lloses estan sense cap advertència de la seva perillositat. Tornem els veïns a senyalitzar-les? No té tècnics qualificats per senyalitzar correctament TOT el paviment en mal estat l'Ajuntament de Barcelona?.

Si voleu veure la notícia emesa per Betevé, la podeu localitzar a la següent adreça:

<https://beteve.cat/societat/caigudes-paviment-carrer-garcilaso-atesos-cap-sagrera/>

Plataforma Salvem el CAP La Sagrera

QUIN ESTIU DE CALOR!!

Bé, a l'**Hort urbà de la Ferroviària de la Sagrera** les nostres verdures no han tingut falta d'aigua gràcies al gota a gota. Hem tingut molts tomàquets, figues, pèsols, melons i raim. Ara ja treballem per deixar-ho net i a punt de sembra.

Com a informacions, sabeu que la pastanaga se sembra tot l'any, segons el clima?, que els espinacs se sembren a finals d'estiu i la collita és a principis de l'hivern?, i finalment, que el pèsol se sembra tot l'any segons el clima?

A l'hort tenim eines diverses, els noms de les quals són: aixada, gavet, arpellet, podall, rasclat, senalla, xapeta, serra, cultivador de mà, pala lleva plantes, pala lleva herbes, plantador d'hort i tisores de podar.

Ja tenim programades visites de les escoles i de les famílies, ja que l'hort és per a totes les persones que el vulguin visitar. Només heu de telefonar al 93 340 86 75, de la Biblioteca de La Sagrera-Marina Clotet.

Jordi Aragonès

ANÈCDOTES DEL FUTBOL (CONTINUACIÓ)

Un gran barcelonista va ser **Nicolau Casaus de la Fuente i Jené**, el qual va néixer el 12 de febrer de 1913 a Mendoza (Argentina) i va morir el 8 d'agost de 2007 a Castelldefels. El seu pare José era andalús, de Lora del Río (Sevilla), fill de militar de carrera, i la mare, Gertrudis, era nascuda a Cervera. El Nicolau Casaus va ser aprenent a una impremta i va jugar al futbol al col·legi dels maristes d'Igualada, on vivia des que amb 5 anys va venir de l'Argentina. Ja de ben jove es va convertir en un fervent seguidor del FC Barcelona, i amb només 20 anys va fundar a Igualada la Penya **Germanor Barcelonista**. Als 18 anys ja era president del sindicat d'arts gràfiques de la capital de l'Anoia. En aquells anys a Igualada es consideraria un Igualadí més, i va aprendre a ballar sardanes.

A aquestes tasques hi va afegir l'activisme catalanista i antifeixista als voltants de la Guerra Civil, quan va dirigir la revista **Horitzons**, de perfil republicà. A causa d'aquestes activitats, en acabar la guerra, Casaus va ser detingut (acusat de rojo, separatista y auxilio a la rebelión) i condemnat a mort (situació que va mantenir-se durant 72 dies). Finalment va passar cinc anys a la presó, i en va sortir sense drets de ciutadà, en tant que expresidari per motius polítics.

Es deia que si haguessin guanyar els republicans hauria estat nomenat alcalde d'Igualada.

El 10 de febrer de 1948 ja era soci del Barça, malgrat que ho havia estat abans de la guerra, però als seu anys de presó causarà baixa per falta de pagament. El 1942 es va tornar a vincular amb el barcelonisme a través de la **Penya Solera**, del carrer Pelai de Barcelona, que va acabar presidint durant 18 anys (des de 1948), i on també hi havia, entre d'altres, Antoni Ramallets i Gustau Biosca.

Avui dia hi ha aproximament a la ciutat de Barcelona més de seixanta penyes barcelonistes, una de les quals és la **SAGRERA districte XXVII** fundada l'any 2003. La sala on ens trobem es trobava en obres, però ara ja està en condicions per veure amb pantalla gran de cinema els partits, per tant us convidem a venir amb nosaltres a presenciar-los.

Volem fer un record per a la nostra amiga Neus Aragonès, nascuda a Barcelona, a la Sagrera, que porta 25 anys de compromís al Barça. També volem avisar-vos que el dia 18 de juny del 2023 tindrem la gran celebració del 20è aniversari de la Penya a l'Espai 30, que es troba al carrer Hondures 30

Jordi Aragonès

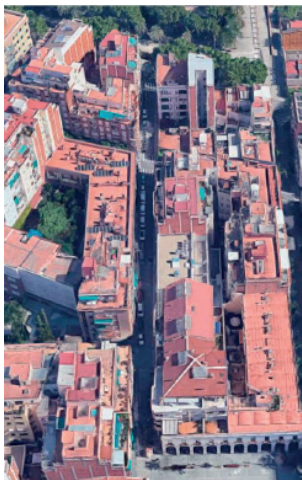

ENTRA AL MERCAT DE FELIP II

PROJECTE DE REURBANITZACIÓ DEL CARRER CORTIT

Al Consell de barri del 21 de juny passat es va presentar al veïnat un dels projectes de reurbanització que feia temps que esperàvem, el del carrer Cortit, ja que després d'haver pacificat anys enrere la majoria de carrers de la zona històrica del barri, aquest vial quedava oblidat. Ara quedarà per pacificar el carrer Açores, davant de l'escola Congrés-Indians.

Estem parlant del carrer que comunica el carrer de Portugal amb la plaça Masadas, just allà on la plaça no té porxos, un total d'uns 150 metres. L'obra consisteix en convertir el carrer en plataforma única, amb més amplitud per al pas de vianants, ja que en l'actualitat una de les voreres amb dificultats arriba al metre d'amplada, i en la desaparició de la filera d'aparcaments. Tot això té com a objectiu la pacificació del trànsit rodat, l'ampliació de l'espai per als vianants, amb la supressió de la separació física de la calçada i la vorera, i la millora de l'accessibilitat en casos d'urgències (com bombers) i en definitiva, millorar el benestar dels veïns.

Les obres implicaran la instal·lació de nous paviments i mobiliari urbà (fanals, bancs...) i la plantació d'arbrat per a la millora de la qualitat de l'aire i donar sensació de confort. La zona de circulació

de vehicles serà de 3,11 m. que és la reglamentada per a permetre el pas de vehicles grans com els dels bombers, i la zona per a vianants serà asimètrica, ja que una banda tindrà una mica més d'amplitud per permetre l'arbrat i els bancs. Hi haurà paviment especial per a separar les zones de vianants i de cotxes, i per indicar els encreuaments, de la mateixa manera que els embornals per a la recollida de l'aigua de pluja se situaran al centre de la via.

La il·luminació es traurà de les façanes, instal·lant fanals amb llums LED, i els arbres que es proposen són una dotzena d'avellaners turcs, conservant els tarongers propers a la plaça Masadas. També s'aprofitarà per traslladar la zona de càrrega i descàrrega al carrer de Portugal, i se soterraran les línies elèctriques i telefòniques, de la mateixa manera que les companyies de gas i aigua potable hauran de millorar les seves xarxes.

El calendari que es va presentar en aquest al Consell va ser:

- Aprovació administrativa: maig-juliol 22
- Licitació d'obres: juny-setembre 22
- Inici d'obres: octubre 22
- Termini estimat de les obres: 6 mesos

Ara esperem que això es dugui a la pràctica d'aquesta manera i que la demanda dels veïns d'aquest carrer, en especial un que és soci de l'AVV, es vegi feta realitat després d'esperar tants anys (quatre legislatures municipals!!). Entre tots vigilarem que es duguin a terme amb la millor qualitat possible.

Agustí Carrillo, Junta de l'AVV de la Sagrera

QUILLING

Després d'un estiu tan desesperant per la calor, ja tornem a ser aquí amb ganes de fresca, però també amb ganes de treballar molt, i aquest últim trimestre de l'any per una bona causa.

Aquest article està fet al setembre, per la qual cosa tot el que us explicaré és un projecte que ja està en marxa, i estem convençudes que arribarà a bon port amb l'ajuda del barri de La Sagrera.

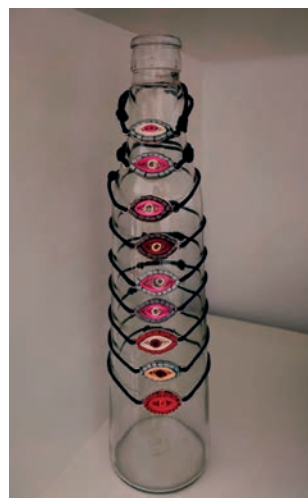
El grup de **QUILLING** estem preparant diversos objectes, fets amb filigranes de paper, que regalarem a totes les persones que facin un donatiu per a **LA MARATÓ DE TV3**.

La idea és ser present a algunes de les activitats que es facin a La Torre la Sagrera a l'octubre, novembre i desembre, i també als actes de la Festa Major del barri.

ESTEM SEGURS DE LA VOSTRA COL·LABORACIÓ, COM SEMPRE HA FET EL BARRI.

Grup de Quilling de la Torre de la Sagrera

Com a mostra us ensenyaem unes fotos amb aquests articles

espai verd

PRODUCTE FRESC, NATURAL,
DE PAGÈS, DE PROXIMITAT I KM 0

 Josep Estivill, 33-35 · 08027 BCN · T. 932 77 97 54

 espaiverd2020@gmail.com [espai.verd.2020](https://www.instagram.com/espai.verd.2020)

 626 926 436

FARMÀCIA
Susana Serra

La teua salut, la nostra prioritat

30 PASSOS: L'ESCOLA SENSE ESCOLA

L'any 2016 es va inaugurar l'escola i futur institut-escola **30 passos** al carrer Berenguer de Palou. De bon principi, els primers infants que hi van entrar s'havien d'estar en barracons de manera «provisional»: segurament la paraula més perillosa en gestió d'infraestructures al nostre país.

Sis anys després, han crescut els nens i han crescut els mòduls, però de l'edifici no se'n té notícia. L'ajuntament de Barcelona, conjunta-ment amb el Consorci d'Educació, publicava el 2019 un pla especial urbanístic, segons el qual estaven en disposició d'engegar les obres «el segon semestre de 2020». D'haver-se complert aquella previsió, en- guany haguéssim inaugurat una escola de veritat per al barri.

Amb 400 alumnes, la capacitat de l'escola està exhaurida ara mateix, fins al punt que de cara al curs vinent caldrà ubicar una tercera línia de barracons. Per tal de complir la normativa de dimensions de pati, i en el benentès que l'espai de l'actual pàrquing correspon al futur edifici (?), aquests nous elements s'hauran de disposar darrere dels actuals, contra la paret de la nau Bostik.

Aquest fet ha generat encara més preocupació entre les famílies, a causa de les condicions de la nau veïna: teulades i dipòsits d'amiant, subsol amb força probabilitats de trobar-se contaminat per antigues filtracions i vessaments molt perillosos, i fins i tot il·legals. A més a més, amb la recent proposta municipal per salvar la Bostik i que romanguí durant anys en aquestes condicions la situació s'allarga i es complica.

Tot aquest temps el Consorci d'Educació ha marejat les famílies amb successives promeses que mai han arribat a terme, fins que la primavera passada va reconèixer que en realitat no hi havia cap data prevista, ni tan sols per encarregar la redacció del projecte. A la molt incerta espera se li ha d'afegir tot el seguit de tràmits d'una obra pública d'aquestes característiques, uns dos anys segons la seva pròpia previsió, i uns altres dos d'obra per arribar a inaugurar-la.

Aquesta vergonyosa inacció no comporta només un seguit d'inconvenients, obvis i ben coneguts, d'una escola en barracons, sinó que ja ha generat fins avui més de dos milions d'euros de despesa per sufragar tota la «provisionalitat». Fins i tot, si demà mateix arrenqués el procés i l'escola estigués acabada d'aquí a quatre anys, la despesa superaria els 5 milions d'euros, tant com costarà, com a mínim, construir l'edifici definitiu.

Marcos Ibáñez, escola 30 passos

SALVEM LA PLAÇA MASADAS

El nostre barri, La Sagrera, és i ha de continuar sent el millor barri del món. Sabem que és un barri amb moltes mancances i no sempre ben tractat des de l'administració municipal i al llarg dels anys hem sentit que tot esdevindria resolt quan l'estació estigues feta... Amb tot, és el millor barri del món per a la seva gent, per a diverses generacions, per als nouvinguts i per als que estan de pas, als quals acollim de grat. I tots coneixen i gaudeixen d'un racó únic, la Plaça Masadas.

Aquesta, com arreu, ha gaudit/patit transformacions. No fa tant de temps que hi havia una bacallaneria, una carnisseria, una perruqueria, una fruiteria, una floristeria, una drogueria..., ara tots aquests locals són bars. També han tancat una botiga d'aliments, un bar, i l'històric can Gerardo (roba). De dos bars de fa uns anys hem passat a nou. I podran ser més.

La **Plataforma Salvem la Plaça Masadas** neix de la voluntat de mantenir la convivència a la plaça.

El clima de la nostra ciutat convida a fer vida al carrer i a gaudir de les terrasses dels bars. I cal poder fer-ho sense saturar l'espai, d'aquí que exigim que es limiti l'obertura de més bars. Demanem que els veïns puguin accedir a casa seva sense haver de demanar permís a l'hora de poder entrar perquè la terrassa més propera s'ha "expandit"; que qui en fa ús de cadira de rodes o cotxet de bebè pugui passar; que qui viu en aquests porxos, on són les terrasses, no hagi d'empassar-se el fum del tabac... Com? Creiem que retirant les terrasses entre els porxos i els bancs.

Al vespre demanem que es recullin les terrasses no més tard de les 23h per garantir el descans del veïnat. I es pot fer amb cura per evitar sorolls estridents, com són el de la baixada sobtada de persianes metàl·liques o l'arrossegament de cadires i taules.

És un espai ideal per anar amb els nens perquè no hi ha cotxes i la seva estructura tancada facilita la cura dels mateixos. I ha de continuar sent-ho. Però s'ha de fer evitant que ningú malmeti parets i columnes, que n'arrenqui lloses, que enganxi dibuixos a les parets o que doni cops de pilota contra parets, vidrieres o portes, ja que si són metàl·liques ressonen brutalment. Jugar sí, però no amb pilotes dures. I cal fer notar que la font no és una piscina, perquè s'espantalla així tants cops que mitja plaça acaba sent un bassal.

Hi ha més aspectes a considerar, i amb converses amb l'Ajuntament i amb els restauradors confiem poder compartir-les i cercar solucions.

Àlex Vidal - Plataforma Salvem la Plaça Masadas

COMISSIÓ DE FESTES DE LA SAGRERA

Benvolgut veïnat,

Ja ha plogut molt des que vam celebrar el solstici d'estiu amb la revetlla de Sant Joan, però esperem que encara recordeu que ens ho vam passar genial!

La sensació de tornar a tenir la plaça plena de gent durant el sopar de carmanyola, i encara més plena durant el ball, i sense incidents, va ser brutal. Darrera la barra vam tenir molta feina fins a l'últim moment, i va ser molt gratificant; sort que sempre tenim gent extra que ens ajuda.

I com ja sabeu... a aquesta comissió ens encanta anar de festa en festa. I ara toca preparar-se per la **Festa Major!!!** Així que aneu agafant força i ganes de passar-ho bé, perquè del **17 al 27 de novembre** tenim preparades un munt d'activitats i espectacles, de mans de les entitats del barri i de grans artistes.

Us hi esperem per seguir gaudint del barri i de les veïnes i veïns de totes les edats!

TRADIFEST A LA TORRE DE LA SAGRERA

Veïnes i veïns de La Sagrera, des de fa 4 anys hi ha una comissió festiva al nostre barri que potser desconeu, ja que haver tingut la pandèmia pel mig no ha ajudat gaire perquè es faci veure més. Però això s'ha acabat, perquè ara venim amb més força que mai!

Us estem parlant de la **Comissió de Festivitats i Tradicions** (*Tradifest*, per fer-ho més fàcil), que té la seva seu a **La Torre de La Sagrera**.

Com algunes i alguns ja deuen saber, La Torre de La Sagrera es defineix per ser una **Casa de la Festa**. I què vol dir això? La ciutat de Barcelona compta amb una xarxa d'actives Cases de la Festa, espais de cultura popular i tradicional repartits pels diferents barris, que acullen entitats d'àmbits tan diversos com els **castells i falcons**, la dansa **la sardana, el ball de bastons...**, la imatgeria festiva **-els gegants, els capgrossos, el bestiar...**, el món del foc **-les bèsties, els diables...**, la música **-les gralles, els tabals...** etc., bona part dels quals coincideixen en força manifestacions festives.

Tot i que els carrers i les places són el lloc on s'expressa la cultura popular i tradicional, les entitats organitzadores necessiten un racó on trobar-se, on preparar les properes actuacions o fer balanç de les que ja han fet. Els cal un espai on conversar, descansar i desfer el material i l'arxiu, on exposar fotografies i/o elements d'imatgeria festiva. Aquestes són les funcions essencials de les Cases de la Festa, equipaments que també tenen la missió de promoure la cultura popular i tradicional, formar sobre ella i fer-ne recerca. A més, són productores i dinamitzadores al territori d'activitats de cultura popular i tradicional, i malgrat que són el lloc de trobada de les entitats de cultura d'arrel tradicional, també tenen les portes obertes a tothom.

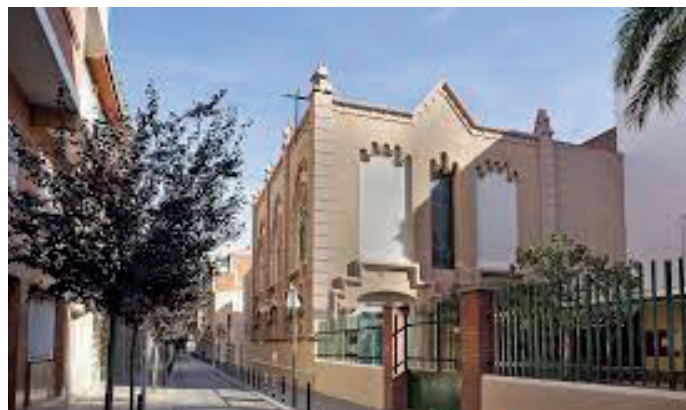
Tenint present això, l'**OBJECTIU**, doncs, d'aquesta comissió és el de dotar a La Sagrera d'un calendari festiu català d'arrel tradicional ric i variat, que englobi totes les festivitats populars i tradicionals, tant

grans celebracions com les més petites, les quals corren el risc de desaparèixer o no són conegudes arreu del territori. La comissió també vetlla per la promoció de la cultura popular i tradicional de Catalunya a través d'activitats, tallers, conferències, debats, cicles, espectacles, així com la creació d'elements i símbols del costumari català. Amb la intenció de fer més gran l'entramat de la cultura popular al barri i al districte, aquesta comissió iniciarà tot un procés per crear una nova xarxa amb equipaments i entitats que treballen i promouen la cultura popular per tal de poder establir sinergies i compartir recursos.

La comissió treballa conjuntament amb la **Comissió de festes** i amb altres entitats per fer ressorgir aquelles festes i tradicions que actualment s'han perdut al barri. I lligat amb això, tot i que hi ha algunes festes i tradicions que, per sort, celebrem al barri des de fa molts anys, per desgràcia n'hi ha moltes que s'han perdut. És per això, que ens agradaria fer-vos participants de la decisió de recuperació d'aquestes. Nosaltres podríem escollir un grapat, però potser no és el grapat del qual el barri vol gaudir, i aquí la veu la tenim tots i totes. Així que us animem a enviar-nos un correu o a apropar-vos a La Torre, per a fer-nos saber **quines festes i tradicions catalanes voleu recuperar**, i nosaltres, dins de les nostres possibilitats, ens posarem mans a l'obra per a reviure-les al barri!

I per acabar, ens agradaria convidar-vos a participar de la comissió!!! Com bé sabeu, a les entitats i comissions sempre fan falta mans, i quines millors que les dels propis veïns i veïnes. **Animeu-vos-hi!!!** Si esteu interessades i interessats, envieu-nos un correu a **info@torre-lasagrera.cat** i ens posarem en contacte amb vosaltres!

Comissió de Festivitats i Tradicions de La Sagrera

El territori de La Sagrera sensu lato, tal i com la gent el coneixia “abans de la Guerra”, abastava també els barris de Navas i Congrés, i avui ocuparia un total de 180 Ha i més de 65.000 habitants.

Abans de la benedicció de l'església de Crist Rei el 1932, els sagrerencs anaven a la vella parròquia de Sant Martí, al Fondal, mentre que la part de dalt d'Indians era terme eclesiàstic de Santa Eulàlia de Vilapicina. El 1945 el bisbe Modrego va signar el decret d'erecció de Sant Joan Bosco, trenta anys en locals provisionals fins a acabar l'església actual, a Navas, i la de Sant Pius X, sorgida del XXXV Congrés Eucarístic Internacional de 1952, amb decret signat el 1955, hostatjada inicialment en locals provisionals, fins que l'actual seria beneïda el 1963.

La darrera de les parròquies erigides a La Sagrera té una història diferent. Ubicada al terme de Sant Andreu, la seva demarcació eclesiàstica abasta des del Torrent Parellada al carrer Pacífic i des de les vies ferroviàries fins als carrers Gran de Sant Andreu i de la Sagrera, incloent, doncs, tot el Camp de la Ferro i el grup Sagrera 2000.

Els terrenys del Camp de la Ferro pertanyien al Patronat Municipal de l'Habitatge, tal i com ho era també l'àrea on es van edificar els Habitatges del Congrés. Inicialment, el Ministeri de Justícia volia portar-hi la presó de dones, la qual va acabar a la Trinitat. Posteriorment el Camp de la Ferro anava destinat a construir un polígon residencial a l'estil dels que acabarien fent-se a la Verneda.

El bisbe Modrego, previsor, va crear per decret de 26 d'octubre de 1964 una nova parròquia dedicada a La Sagrada Família, que provisionalment ocuparia la capella de l'escola d'*Els Padres* i que per evitar confusions s'anomenaria **Jesús, Maria i Josep**, la qual va ser beneïda el 19 de març de 1965.

Els interessos de la Pegaso, que necessitava formar especialistes, forçaren al Patronat a cedir a l'*Organización Nacional Sindicalista* els terrenys, on feren una escola de Formació Professional Accelerada i, anys després, instal·lacions esportives (conegudes com AISS). Els pisos no arribaren mai a construir-se, com

tampoc l'edifici parroquial que havia d'anar junt al camp de futbol del Sant Andreu.

Ara la Parròquia, des del 2004 anomenada de **Sant Josep Manyanet**, segueix abastant una part del territori andreuenc i una altra de sagrerenc, i com a temple aquest mes de juny ha complert cent anys.

El 1877 Sant Josep Manyanet havia fundat l'escola, que ja ha complert 145 anys. La primitiva capella va ser saquejada i incendiada durant la Setmana Tràgica, en el darrer moment, el 31 de juliol de 1909, quan la tropa ja controlava La Sagrera, i llavors la congregació va encarregar a Joaquim Vilaseca i Rivera la construcció d'una nova capella gran i espaiosa.

Vilaseca era nebot del constructor i regidor Joaquim Rivera Cuadreny, l'autor de l'edifici de Ca la Filomena i d'altres a La Sagrera, o de la Cansaladeria Can Puig (Aresté) a Sant Andreu. També tenia vincles amb la congregació en ser fill de Julià, músic i compositor, mestre de música d'*Els Padres* i vinculat a la lírica a les entitats properes. El temple, que després es convertiria en parròquia, va ser beneït l'11 de juny de 1922, ara ha fet justament cent anys, sent entre totes les esglésies que conformaven l'antic territori de La Sagrera, l'única centenària.

Joan Pallarès-Personat

Més Millor

Psiconutrició
Classes de ioga grupals
Gestió de l'ansietat i l'estrès

644376170
info@mesmillor.com
@mes_millor
www.mesmillor.com

ATENCIÓ AMB CITA PRÈVIA
C/FELIP II, 23 ENTR.4

BCNantimasclista

No és No

És responsabilitat de tots i totes visibilitzar
les agressions sexistes.

Els comentaris ofensius, les persecucions,
els tocaments no consentits... són agressions intolerables
que cal eradicar amb la implicació de tothom.

Si necessites suport,
pots contactar amb:

112

TELÈFON D'EMERGÈNCIES

900 900 120

CONTRA LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

**Districte de
Sant Andreu**

**Ajuntament de
Barcelona**

Un dels objectius de **LSEM** és procurar pel benestar de les persones i ho fem a través de diverses iniciatives. El benestar comprèn un ventall molt ampli d'aspectes; en aquest article ens centrarem en els beneficis que ofereix el cant coral.

Cantar en grup aporta camaraderia i amistat, és un acte generós cap als companys i companyes i cap el públic que un dia ens escoltarà en un concert. Convida la nostra ment a aparcar les cabòries i mals de cap quotidians. Permet gaudir de la pròpia veu i de la dels altres cantaires. Millora les capacitats cognitives com la memòria, la concentració i ens habitua a normes senzilles que ajuden a sentir l'harmonia dins nostre i a moure el cos amb la música.

Cantar en grup ens apropa a altres cultures i esdevé un vincle d'unió entre generacions. Ens ajuda a sortir del nostre espai de confort i a trencar rutines poc creatives i engrescadores. I, per descomptat, augmenta el sentiment de pertinença a la comunitat, de compromís amb el barri.

Oferim al barri tres formacions de cant coral:

ESPAI 6:12, per a nens i nenes de primària. Els lemes són: *Fem amics amb la música i Ens ho passem bé cantant*. A la coral s'hi troben infants de diverses edats i escoles, descobreixen altres maneres de fer. Aprenen a ser respectuosos i a acceptar la diferència.

SAGRERA GÒSPEL és un grup que interpreta el cant originari del sud dels Estats Units d'Amèrica. El gòspel presenta una àmplia i rica possibilitat de ritmes i cançons de gran profunditat i harmonia. Cantant creix la nostra creativitat i la capacitat d'expressar-nos. És un cant alliberador que crea sinèrgies positives entre els components del grup coral.

LES VEUS DE LA SAGRERA és una formació pensada per a persones grans. Volem fer-nos companyia i sortir de la rutina a través de la música. Ens agrada crear complicitats i amistat entre les persones que en formem part. Participem al projecte **CANTAGRAN** de l'Auditori i fem concerts al barri i allà on faci falta.

Us convidem a formar part d'alguna d'aquestes corals, segons els vostres gustos i possibilitats. Podeu venir i provar-ho. Trobareu la informació en els cartells.

Elena Bigas, en nom de LSEM

Tot el que vols saber quan ho vols saber de
La Sagrera Es Mou ho trobaràs al bot.

És molt fàcil: registra al teu **WhatsApp** el número
608 00 88 48 i tecleja la paraula **Sagrera**.

Tota la informació al teu abast.
Connecta-t'hi ja!

Certamen Llengua i Territori

La Sagrera Es Mou per Les Lletres ha decidit endegar un nou certamen literari vinculat a l'acte que celebrarà a la **Nau Bostik** el **divendres 25 de novembre, coincidint amb la Festa Major** de La Sagrera, al voltant de la figura d'en Joan Fuster, amb motiu del centenari del seu naixement i que comptarà amb la presència del periodista i director de Vilaweb **Vicent Partal**.

Bases

- El certamen **Llengua i Territori** és obert a totes les persones de més de 16 anys.
- Les persones que hi participin han d'enviar un assaig, d'un màxim de 500 paraules, al voltant del títol suggerit, **Llengua i Territori**.
- Cada concursant només podrà enviar un sol text, que ha de ser inèdit i en català.
- Els originals s'han d'enviar a l'adreça lsemxlletres@gmail.com. En un document a part hi figuraran les dades personals (nom, cognoms, adreça, adreça electrònica, telèfon i edat).
- El termini de recepció de materials es considerarà exhaurit el 18 de novembre de 2022 a les 23:59 hores.
- El veredictes es donarà a conèixer en el decurs de l'acte

organitzat per **La Sagrera Es Mou per Les Lletres** que se celebrarà el 25 de novembre a les 7 del vespre a l'Espai 30.

- En funció dels originals rebuts, l'organització es reserva el dret d'establir diferents categories per raó d'edat o procedència geogràfica, així com també es reserva la decisió de quins textos seran llegits públicament en el decurs de l'acte esmentat i quins seran remesos a La Sagrerina i a Tota La Sagrera per a la seva publicació en aquests mitjans.
- Els materials presentats quedaran en poder de l'organització, que es reserva el dret d'exposar-los o publicar-los (tot i que sempre seria fent esment de la seva autoria), com també de la possibilitat de la seva destrucció.
- Els guardons del certamen seran purament honorífics, atès que no es contemplen premis econòmics perquè la iniciativa persegueix un objectiu estrictament participatiu i de promoció cultural.
- Les persones que participen en aquest certamen accepten les bases aquí exposades i, davant qualsevol dubte o aspecte no contemplat, serà l'organització qui prengui la decisió que consideri més justa i adient.

LSEM per les lletres

ACOMPANYAMENT DIGITAL A LA SAGRERA

El veïnat de La Sagrera s'organitza per fer front a la bretxa digital al barri amb el projecte Acompanyament Digital.

Un suport de proximitat per aprendre a realitzar diferents tipus de tràmits i gestions en línia amb l'acompanyament d'una persona voluntària.

Des del confinament que vam patir fruit de la pandèmia de la Covid-19, les necessitats i casos de vulnerabilitat al barri s'han anat incrementant i l'esclatxa digital s'ha evidenciat més que mai. Davant d'aquesta realitat, el veïnat ha decidit coordinar-se, treballar en xarxa i superar les adversitats de forma col·lectiva. En aquesta línia, fa un any que va néixer el projecte d'Acompanyament Digital, una iniciativa impulsada des de la *Taula Comunitària de La Sagrera*, un espai format per diferents entitats, col·lectius i serveis del barri que, amb aquesta iniciativa, pretén fer xarxa entre el veïnat a l'hora de trencar amb les barreres tecnològiques actuals.

D'aquesta manera, a través del voluntariat, es dona suport a aquelles persones que necessiten fer tràmits en línia: demanar cites prèvies, registrar-se a la *Meva Salut*, resoldre dubtes informàtics, gestionar el correu electrònic, fer videotrucades...

A qui va adreçat?

Principalment a persones amb dificultat de disposar de dispositius electrònics i d'accés a Internet per manca de recursos,

però també a la gent gran, a persones migrades amb dificultats idiomàtiques, als joves, etc.

Com funciona?

S'han habilitat dos telèfons i un correu electrònic per a rebre les demandes i vehicular-les a través d'una persona voluntària que farà l'acompanyament, sigui telefònic o presencial, a diferents equipaments del barri com La Torre de La Sagrera, L'Espai 30 i la seu de T'acompanyem?, que han esdevingut espais d'acollida d'aquest projecte.

Com contactar?

Tant si es necessita un acompanyament com si es vol participar com a voluntariat:

631 680 821 – dilluns i dimarts d'11 a 14 h
631 645 462 – dimecres i dijous de 15 a 18 h
lasagreradigital@gmail.com

Equip del Casal de barri Torre de la Sagrera

PER QUÈ LES FLORS AL NOSTRE LOGO?

La simbologia de les flors, també anomenada floriografia, va lligada des de temps ben antics a la comunicació, al llenguatge no verbal que se'ls atorga i als missatges que amb elles volem transmetre. Sembla ser que els seus orígens es troben a l'Orient des d'on s'haurien anat passant de generació en generació, trencant barreres lingüístiques i culturals.

Des de llavors, poetes, artistes i persones sensibles a les coses belles de la vida, han dedicat la seva atenció a aquests éssers vius tan delicats que ens ofereix la natura. Les flors són presents en tota mena de celebracions i moments vitals: con a ram de núvia en els casaments, com a detall improvisat d'aniversari, com a símbol d'una de les nostres diades més celebrades -Sant Jordi- i fins i tot en els darrers moments del nostre pas terrenal per aquest món, com a corona funerària.

A través de tots aquests anys ens ha anat calant un llenguatge popular lligat a les flors i un missatge per a cada ocasió, el qual pot canviar en funció de si la flor està oberta o en botó, o segons la posició en què s'ofereix. Així, a l'hora de regalar-ne hauríem de tenir en compte diferents aspectes: el que representa cadascuna, què és el que volem comunicar i quina és la flor preferida de la persona a qui va dirigida.

Mereix una menció especial el significat dels seus colors, que, segons diuen, poden alterar les emocions tocant l'ànima de les persones. Aquests colors són, en gran part, els que omplen de simbolisme el logo del col·lectiu de **La Sagrera En Femení**.

Rosa vermella: el vermell és força, energia, dinamisme, motivació. També pot simbolitzar idees de caire social.

Gardènia: el blanc és el color de la pau i també representa el futur, la virtut i el bé.

Violeta: el lila o violeta és el color feminista per se. Evoca el món màgic i espiritual. És un color protector, de compromís i de meditació.

Hibiscus: el groc és el color de l'optimisme, de la felicitat, de la curiositat, de la espontaneïtat, de la alegria, estimulant de la memòria, evoca saviesa, intel·ligència i imaginació.

Campaneta: el blau és relaxant, expressa confiança, sinceritat i calma. En moltes cultures és un color protector.

Iris: el negre representa allò desconegut, però també pot representar la interculturalitat, la diversitat, la diferència.

Azalea: el rosa calma i cura. És un color tranquil·litzant que desarma qualsevol agressivitat. És un color maternal, desperta amabilitat, sensibilitat i tendresa.

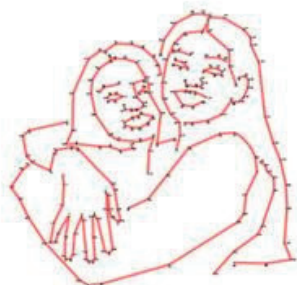
Tiges, fulles, herba...: el verd és el color de la natura i símbol de l'ecologisme. Evoca esperança, bondat i harmonia.

Crec que no cal afegir gaire més. Com antany, deixem que les flors parlin.

Amanda Carmona Mercadé Espai30 (Ateneu Sagrerenc)
c/ Hondures 28-30/08027-Barcelona T. 931004668
e-mail: lasagreraenfemeni@gmail.com
www.lasagreraesmou.org

En línia amb el llançament de la **campanya de comunicació "Contra la soledat, reconnectem"**, hem renovat el web barcelona.cat/soledat per tal que hi pugueu trobar més **serveis, equipaments i recursos municipals** que contribueixen a pal·liar la soledat, adreçats a tota la ciutadania i agrupats per franges d'edat.

També hi trobareu un test senzill per identificar possibles estats de soledat no desitjada i un enllaç al **Mapa d'Actius de Barcelona**, en què justament el tema més buscat en els darrers mesos ha estat "Soledat i aïllament social".

**SOLEDAT,
SOLITUD,
AÏLLAMENT
SOCIAL**

Què és la soledat?

Entesa com el sentiment subjectiu de sentir-se sol o sola, la soledat no desitjada és un fenomen complex que afecta persones diverses, de qualsevol edat, sexe, gènere, origen i condició social.

Pot ser causada per situacions conjunturals, com per exemple el trasllat a una altra ciutat, o per circumstàncies permanents com ara discapacitats.

A diferència de la solitud i de l'aïllament social, la soledat és una percepció subjectiva.

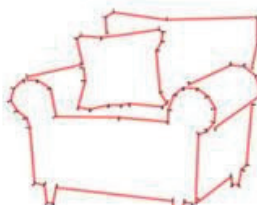
[Més informació](#)

[Causes de la soledat](#)

Et sents sol/a?

Gairebé tothom s'ha sentit o es sentirà sol/a en algun moment de la seva vida, però és quan aquest sentiment s'aguditza i perdura al llarg del temps que pot arribar a tenir un gran impacte nociu sobre la persona, així com sobre el conjunt de la societat.

Descobreix en aquest apartat què significa la soledat urbana, coneix dades de la ciutat de Barcelona i respon quatre preguntes senzilles per saber si pots estar patint soledat.

**DESCOBREIX
SI PATEIXES
SOLEDAT**

25 ANYS APROPANT LA CREACIÓ ESCÈNICA AL NOSTRE BARRI

La Nau Ivanow està de celebració durant tot aquest any, i és que el 23 de desembre, fem **25 anys** amb a equipament cultural al barri. Durant aquests mesos hem anat fent un

seguit d'activitats per celebrar-ho, però la culminació de l'efemèride acabarà dimarts 20 de desembre amb una gran festa a casa nostra on hi esteu tots i totes convidades.

Aquest està sent un any de revisió del projecte, de recordar el que hem fet i amb qui ho hem fet, i és per això que volem aprofitar l'espai que ofereix la revista del nostre barri per escriure unes línies d'agraïment i reconeixement a totes les persones que ens han fet possible arribar fins aquí. En primer lloc, a Xavier Basiana per tenir la visió i la empremadoria de comprar una nau abandonada i fer d'ella un contenidor de propostes socials, artístiques, polítiques..., durant els primers 10 anys de vida de la Nau Ivanow. A l'Eugènia Ustrell que va estar al seu costat sempre i després va continuar durant els anys posteriors treballant en el projecte fins a l'any 2021. A tots els i les membres dels patronats anteriors i de la junta de l'associació cultural Nau Ivanow, primer òrgan gestor de l'equipament, que van vetllar per la continuïtat del projecte. I al patronat actual que treballa de forma desinteressada per fer possible una entitat més estable i més diversa, aportant criteri i una visió amplia de la cultura d'aquest país.

A totes les que han format part en algun moment de l'equip de la Nau com a treballadores, ja sigui com a cap de sala, taquilleres, tècniques de llums i so, administratives o en pràctiques, ja que gràcies a la seva entrega i aportacions el projecte es va anar fent més gran

A totes les persones voluntàries que han dedicat molt de temps i esforç de forma altruista a un projecte que creix dia a dia. Han estat moltes al llarg d'aquests 25 anys, gràcies de tot cor a totes.

Al personal de neteja i manteniment, que tot i ser extern, forma part del projecte i el cuida diàriament perquè els espais siguin aptes per poder treballar.

A totes les companyies i projectes que s'han fet seu l'espai d'assaig o de treball i s'han responsabilitzat per a que tot funcionés bé. Una responsabilitat de l'espai molt real, que ens han permès moltes vegades alliberar-nos de feina per la manca de personal que sempre hem patit.

A tots i totes les que ens donen serveis externs, les nostres proveïdores, professionals properes que coneixen la manera que tenim de treballar i sempre estan al nostre costat quan les necessitem.

A les entitats del barri i les seves associacions, amb les quals treballem plegades dia a dia per fer un millor barri i per apropar la cultura arreu del territori.

A les institucions públiques i privades, perquè amb el seu suport i col·laboració fan possible el finançament d'aquest projecte.

I sobretot a l'equip de gestió actual, en què hi ha persones que porten més de 15 anys al capdavant de la Nau, i també persones que s'han anat incorporant en els últims anys i que li donen un aire fresc a tot el que fem: David, Fernando, Xavi, Aina, Laia, Begoña i Itziar.

Amb aquestes bones intencions i agraïments, obrim cada matí les portes de la Nau i continuem acollint i acompanyant les companyies joves que inicien els seus projectes professionals.

Moltes gràcies a tothom! Esperem seguir sumant plegades molts anys més.

Equip Nau Ivanow

*Colectivo artístico La Macorina
Federico García Lorca como ícono LGBTQ+ a través de la arquitectura de
Barcelona: contrastes en el tiempo llevados al cuerpo*

Hermanas Pichuieso – Només són coses © Pirueta Photo

Ça marche – Cantus Gestualis © Pirueta Photo

Maravilla theatre – Wonder boy

TARDOR A L'ESPAI JOVE GARCILASO

Castanyes , bolets i moniats torrats!!! Ja hem començat l'activitat de tardor i afanyeu-vos, preneu nota que no se us escapi, res de res, que si en teniu ganes, encara sou a temps d'ajudar a preparar el túnel del terror, ja que hi haurà feina creativa per a tothom, sols us heu d'apropar al nostre Intercanviador....

Inteeeer..., Inteeeer... Inter què?... inteeeer..., què?

...i podreu participar plenament del "Túnel...", fent-lo veritablement terrorífic i aterrador per als vostres amics i coneguts.

L'Intercanviador és tan ple d'activitat que no hi ha temps per avorrir-se. Després del túnel caldran mans per a preparar la gimcana de Festa Major a la Sagrera. Aquesta és una altra història, però ens encantarà comptar amb les vostres idees per a poder fer que la gimcana de l'EJ Garcilaso a la Festa Major de la Sagrera sigui més que divertida i, absolutament inoblidable per als qui la construiu i per als qui hi participin.

INTERCANVIADOR

*(Espai on la gent jove podeu crear, pensar, inventar, estudiar i jugar lliurement, podeu participar de les activitats que s'hi fan (Ex: túnel del terror), o crear-ne de noves amb el suport dels/les companys/es de "l'Inter", o ajudar a fer realitat les idees dels companys **intercanviant** coneixements i ...)*

A l'Espai Jove Garcilaso la tardor sempre ve plena de música, hi ha concerts cada setmana, on esteu tots convidats, i enguany se celebrarà la 24a edició del:

CONCURS DE MÚSICA ACÚSTICA

Si ets músic, podràs enviar la teva proposta fins al 4 de novembre. Trobaràs la informació a:

o envia un correu electrònic a musica@espaijovegarcilaso.org i allà t'informaran.

Si el que a tu t'agrada és gaudir la música en viu, vine a escoltar els grups participants i gaudiràs d'una experiència variada, interessant, innovadora i jove.

I si vols saber detalladament tot el que fem a l'Espai Jove Garcilaso, aquí tens el link general de les nostres activitats:

Equip de l'Espai Jove Garcilaso

Farmàcia
Anna Lloberas

Horari:
De dilluns a divendres
8.30h a 21h
Dissabtes de 9h a 14h

CI Hondures, 65
08027 Barcelona
telèfon 933 499 070

FINCAS

SAN ANDRES

DES DE 1980, CONFIANÇA DE PROXIMITAT

Administrador
Finques
Col·legiat Núm. 4945

Compra - Venda - Lloguer - Gestió patrimonial

Borriana, 1-13, entr. 1º, esc. B 08030 Barcelona (cantonada Gran de Sant Andreu, 92 - Fabra i Puig)

Tel. 93 346 72 11 • Mob. 682 091 209 • Fax 93 274 01 97

info@fincas-sanandres.com • www.fincas-sanandres.com

ESCOLA CLUB PATÍ CONGRÉS

ASSOCIACIÓ
**LA SAGRERA
ES MOU**

www.cpcongres.cat

QUÈ FEM?

Ensenyem als petits a patinar i a jugar a hoquei en clau de lleure, però també esforçant-se

NECESSITEM MATERIAL?

Només heu de portar la roba d'esport, tota la resta de material per iniciar-vos us el deixarem al club

NO SERÀ MOLT PETIT?

L'edat habitual en que convé iniciar-se a patinar és de 4 anys

QUI ESTÀ PER ELLS?

Inicialment fins que s'aguanten dempeus un sol monitor i després un rati aproximat d'un monitor per 8 nens

JUGUEN PARTITS O

PARTICIPEN A CAMPIONATS?

És una etapa d'introducció i no es competeix, però podran participar a trofeus amistosos i exhibicions si els hi ve de gust

HOQUEI PATINS

Victor Cruz/Marta Montoya
Tel: 666 73 13 00 / 601 06 47 65
info_hoquei@cpcongres.cat

PATINATGE ARTÍSTIC

Thais/Ariana/Patricia
Tel: 650 69 60 52
patinatge@cpcongres.cat

HOQUEI PATINS: ELS 2
PRIMERS MESOS
GRATUÏTS!

93 274.03.03

Passeig Fabra i Puig, 10, 1r, 2a

- Al vostre servei a **SANT ANDREU i LA SAGRERA** •
- Gestió eficaç i amb transparència •
- Tracte personalitzat •

*Cerquem CASES i PISOS
per als nostres clients*

L'èxit de la vostra compra-venda és el nostre objectiu, aconseguir aquest objectiu és el nostre èxit.

Espai d'Art - La Sagrera

Agenda trimestral de l'Espai d'art del barri de La Sagrera.
Adreça: carrer d'Hondures 30 - La Sagrera

L'Espai d'Art de la Sagrera ubicat dins l'equipament Espai 30- Ateneu Sagrerenc, forma part del projecte global gestionat per La Federació d'Associacions Socioculturals Espai 30 amb el propòsit de donar a conèixer i impulsar els i les artistes emergents, i apropar al barri artistes consolidats. També treballem per fomentar la difusió de l'art contemporani, realitzant exposicions mensuals d'escultura, arts plàstiques, fotografia i fóruns d'art en general.

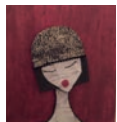
ISYOONEKANA - Quim Dasquens
Una mirada al dia a dia de la dona a l'Àfrica i Sud-est asiàtic, fent visible la seva quotidianitat.
Inauguració: 7 d'octubre a les 19.00 h
Exposició oberta al públic del 7 d'octubre al 5 de novembre.

ART DE GUERRA - Joaquim Sitjà
Cartells de la Guerra Civil espanyola.
Inauguració: 7 d'octubre a les 19.00 h
Exposició oberta al públic del 7 al 28 d'octubre.

Rec. Comtal - Grup de d'Arpilleres del Casal de barri Congrés Indians
Mostra dels treballs realitzats.
Inauguració: 4 de novembre a les 19.00h.
Exposició oberta al públic del 4 al 28 de novembre.

Reciclat por byMonMon
Peçes d'art fet amb material reciclat des del barri de la Sagrera.
Inauguració: 4 de novembre a les 19.00h.
Exposició oberta al públic del 4 al 28 de novembre.

Fotografies de la nevada del 1962 - Centre de Documentació de La Sagrera.
Inauguració i xerrada: 18 de novembre a les 19h.
Exposició oberta al públic del 18 de novembre al 2 de desembre.

Reflexions - Guillem Torné
Minimalisme conceptual.
Inauguració i xerrada: 14 de desembre. Exposició oberta al públic del 14 de desembre al 27 de gener.

RES A DIR - Jòvenes de mierda
Inauguració: 9 de desembre. Exposició oberta al públic del 9 de novembre al 27 de gener.

Horaris: de dilluns a divendres de 17 a 20 h i de 10.30 a 13.30 h els dissabtes

En aquest calendari tan sols surten reflectides algunes de les exposicions i per motius aliens estan subjectes de patir variacions, per tant, consulta la programació mensuals.

Si tens inquietuds artístiques i les vols exposar a l'Espai 30, pots presentar la teva sol·licitud per correu electrònic info.espai30@gmail.com

Espai 30 - Ateneu Sagrerenc

C/ Hondures, 30 - Barcelona

Entrada accessible per Passatge Bofarull, 11

Metro La Sagrera (L1 i L5)

Districte de Sant Andreu

Ajuntament de Barcelona

Acompanyament Digital

Ens ajudem mútuament entre veïns i veïnes!

La tecnologia s'ha convertit en una barrera per al teu dia a dia?
Aconseguirem que ningú es quedi enrere!

Cites prèvies, tràmits online de l'Administració pública, La meua salut, Vincles, elaboració de currículums, videotrucades, gestió bàsica de correu...

☎ 631 680 821 ; dilluns i dimarts d' 11 a 14 h

☎ 631 645 462 ; dimecres i dijous de 15 a 18 h

✉ lasagradigital@gmail.com

Posa't en contacte amb nosaltres i et donarem un cop de mà!

Amb el recolzament de

La Sagrerina.com

Diari independent de la Sagrera

PERRUQUERIA MAR-I-BEL

Tel. 93 352 29 63

C/ Sant Antoni Ma Claret, 474, 1r 2a
08027 Barcelona

Fes publicitat, fes barri

Campanya de Joguines

-Casal parroquial cristià rei-
Barri La Sagrera

NECESSITEM:

- JOGUINES INFANTS DE 8 A 12 ANYS
- PAPER DE REGAL

-Desembre-

Recollim 11h a 13.30h / 17h a 19.30h
DT. 27, DC. 28, DJ. 29, DV. 30

#joguines_xrei
campanyareis@hotmail.com

FARMÀCIA HYGEA

Ciutat d'Elx 11
08027 Barcelona

✉ hygea@farmacialasagrera.com

🌐 www.farmacialasagrera.com

☎ 93 349 78 40

☎ 677 59 35 49

Bareche

Creadors pastissers

C/Sant Antoni M^oClaret,484
(Cantonada C/Hondures)

MARI CRUZ: DE NAVARRA A BARCELONA Y AL BARRIO DE LA SAGRERA

Soy Mari Cruz Baigorri, tengo 91 años y nací en Navarra, en un pueblo llamado Cascante, a nueve kilómetros de Tudela. Es un pueblo muy bonito que tiene unos paseos preciosos en el monte del Romero. Cuando llegan las fiestas, se puede decir que se echa la casa por la ventana. Y este año, que ya pasó lo del COVID, se ve que ha sido genial. Mis nietos se lo pasaron en grande.

Viví en el pueblo hasta los 26 o 28 años. Después, me vine a Barcelona, ya que mi marido, José, trabajaba en el campo y en verano lo pasaba muy mal. Así que un día pensé que eso no podía ser y que teníamos que irnos. Tenía unas primas en Barcelona y nos fuimos a su casa. José empezó a trabajar en la Seat, pero yo no podía trabajar porque tenía muchos ataques de asma. Al final, José hizo oposiciones para la banca y ahí se jubiló.

He vivido durante 52 años al lado del Pont del Treball y, actualmente, vivo en la residencia La Sagrera donde estoy muy contenta y me encuentro muy feliz. Me gusta mucho el barrio, ya que lo tienes todo muy cerca, tanto para ir a comprar como para pasear. Es un barrio muy familiar en el que tengo unas amigas de toda la vida: Merche, Maribel y Agustina.

Solíamos hacer muchos viajes del Imsero con nuestras respectivas parejas, Pedro, Luís, Bienvenido y José. Estos dos últimos ya han muerto. También nos acompañaba siempre un

amigo llamado Miguel. ¡Nos lo pasábamos muy bien! Solíamos hacer “caldereta”, o como se le llama en mi tierra, rancho. Es un plato de patata, conejo, chorizo, huevo... ¡Está buenísimo! ¡Y siempre acabábamos bailando!

El otro día nos llevaron a la biblioteca nueva que hay al final de la calle Camp de la Ferro, la biblioteca La Sagrera-Marina Clotet, que es muy nueva y bonita. Aunque desde la residencia nos llevan a leer a menudo, me gustaría poder ir un día con mi nieta, ¡que sacó matrícula de honor en el bachillerato! A ella le gustaría. Ahora está estudiando Física y Química y está contentísima. Tiene muchas clases, ¡y saca muy buenas notas!

Volviendo al tema del barrio, ahora que en noviembre vienen las fiestas, me gustaría poder ir a alguna actividad que fuera entre semana y en un horario que nos vaya bien desde la residencia. Me acuerdo de que antes las fiestas eran de calle, todo el mundo se echaba a la calle por la tarde y había mucha unión entre vecinos y conocías a mucha gente. Pero con el tiempo esto cambió. El barrio ha cambiado tanto que hasta traerán el AVE. Pero hace años que lo tenían que haber traído. Me gustaría conocerlo, el día de mañana, pero creo que será imposible. ¡Antes acabarán la Sagrada Familia!

Por último, para despedirme, quiero agradecer a todas las personas, tanto de mi familia como a las de la residencia, que cada día estemos juntos y me hagan sentir tan bien.

Entrevista a Mari Cruz

**Residente en La Residència i Centre de Dia La Sagrera
Fundació Vella Terra**

BENAVENTURADA DISLÈXIA

(adaptació del reportatge publicat a La Vanguardia el 17/07/2022)

Cal canviar la perspectiva sobre la dislèxia i deixar de veure-la com un trastorn neurològic que provoca un dèficit d'habilitats lingüístiques per passar a considerar-la una contribució a l'èxit de l'espècie humana.

Així ho creuen investigadors de la Universitat de Cambridge (Regne Unit) que estudien la cognició, el comportament i el cervell després de constatar que les persones amb dislèxia estan especialitzades a explorar allò desconegut. I pensen que aquest biaix explorador té una base evolutiva i juga un paper fonamental en l'adaptació humana a entorns canviants i, per tant, en la supervivència de l'espècie. La dislèxia afecta fins al 20% de la població, independentment del país, la cultura i la regió del món.

Els investigadors creuen que els nostres avantpassats van evolucionar per especialitzar-se en maneres de pensar diferents, però complementàries, per així millorar la capacitat humana per adaptar-se a través de la col·laboració.

I en aquest marc, Helen Taylor -l'autora principal de l'estudi que es va publicar recentment a la revista *Frontiers in Psychology*- creu que les àrees de dificultat (sobretot lingüístiques) que experimenten les persones amb dislèxia són el resultat d'una

compensació cognitiva per disposar de millors habilitats en altres àmbits relacionats amb l'exploració de nova informació, com ara el descobriment, la invenció i la creativitat.

“Aconseguir l'equilibri entre explorar noves oportunitats i explotar els beneficis d'una elecció en particular és clau per a l'adaptació i la supervivència i sustenta moltes de les decisions que prenem a la nostra vida diària”, va indicar Taylor.

L'exploració inclou activitats que involucren la recerca del que és desconegut, com l'experimentació, el descobriment i la innovació, mentre que l'explotació s'ocupa d'utilitzar allò que ja es coneix i inclou la cura, l'eficiència i la selecció.

Basant-se en aquesta teoria de la compensació, els investigadors creuen que l'especialització exploratòria en persones amb dislèxia explicaria per què tenen dificultats amb tasques com llegir i escriure més relacionades amb l'explotació.

També podria ser la raó per la qual **“solen decantar-se per professions que requereixen habilitats relacionades amb l'exploració, com ara les arts, l'arquitectura, l'enginyeria i l'esperit empresarial”**, va dir Taylor.

**Departament de Comunicació
Escola Mare de Déu dels Àngels**

ENSENYAMENT

ELS INSTITUTS DE LA NOSTRA ZONA

El nou curs docent per als nostres infants ha començat, ara només cal esperar que aquest nou període transcorri amb absoluta normalitat, ja superada la fase crítica de la pandèmia, i els alumnes recuperin la calma per complir la seva tasca, que no és altra que construir el seu futur. De manera prèvia a aquest inici de curs, com ja és habitual, ha estat necessari un procés d'assignació de places als diferents centres de la nostra zona, del desenvolupament del qual només disposem d'algunes dades que són interessants de considerar.

OFERTA-DEMANDA PLACES PÚBLIQUES CURS 22-23 (D. SANT ANDREU)			
CENTRE	PLACES OFERTADES	PLACES SOL·LICITADES	DIFERÈNCIA
Martí Pous	84	98	14
Sant Andreu-La Sagrera	81	108	27
Príncep de Viana	81	87	6
Joan Fuster/ Dolors Aleu	84	34	-50
Alzina	90	118	28
Vapor de Fil (Barracons)	56	54	-2

Són evidents les discrepàncies entre oferta i demanda de places dels diferents instituts, per a uns positives i per a d'altres no tant. Concretant, els nombres de l'institut Dolors Aleu (fins aquest curs Joan Fuster) són molt visibles. Aquest centre sembla haver caigut en el descrèdit en els últims cursos, ja que les dades així ho mostren.

A aquesta situació és necessari posar-li remei immediatament, ja que el curs que acaba de començar no pot seguir com si aquí no passés res. Estem convençuts que aquells a qui correspongui ja coneixen no sols les raons, sinó també les solucions. Aquests responsables han de tenir disposades les mesures que calen prendre per lluitar amb aquesta estigmatització que pot acabar arrossegant uns alumnes innocents a un destí desitjat, negatiu per a ells i també per al conjunt de la comunitat.

Els responsables no han d'esperar ja ni un instant per posar en pràctica les solucions que calguin perquè el proper curs les xifres han de mostrar alguna diferència respecte a l'actual, si no és així

voldrà dir que no s'ha fet tot allò d'imprescindible, o sigui prendre mesures serioses, significatives. Cal posar remei ja! Per esvaïr dubtes estem exclouint el professorat de les responsabilitats de prendre les mesures excepcionals que són necessàries, ja que donem per fet que el professorat posarà tota la seva experiència i professionalitat al servei dels alumnes, això no ho dubta pas ningú. I si algú no ho fes bé, també correspon a organismes superiors aportar la solució.

Tornant a les dades de la taula anteriorment mostrada, volem posar de manifest que no disposem del nombre de places finalment assignades a cada centre, ja que amb tota seguretat ens aportaria claredat a l'assumpte, però no hem aconseguit. Una vegada arribats aquí, no podem evitar pensar en el procediment d'assignació de places a cada centre, aquest mètode aparentment democràtic, transparent i asèptic, ens planteja alguns dubtes, com poden ser:

a) Per què s'han ampliat places als centres més sol·licitats abans que s'hagin completat els menys sol·licitats? No veiem la lògica d'aquesta mesura.

b) Les places que han quedat vacants als centres menys sol·licitats, es cobriran amb el degoteig d'incorporacions que vagin sorgint al llarg del curs escolar? Pensem que és una mesura poc admissible.

Pensem que si el procediment d'assignació de places no ha estat del tot transparent hem de demanar que ho sigui, així evitem suspicàcies entre els mateixes famílies.

Finalitzem amb aquesta reflexió: creiem que el que és del tot necessari és que qualsevol centre docent que rebí diners públics, concertats i públics especialment, disposin d'un barem de qualitat semblant per evitar greuges comparatius, i les dades de la taula ens diuen que això no semblar ser així.

Millorem la qualitat de l'ensenyament del nostre país, el futur ens ho demana!

Antonio I. Alonso

Des de 1984
TRÈVOL S.C.O.L.

934.988.070
Missatgeria

934.988.012
Neteja

www.trevol.com

Neteja de Pisos i Locals, de forma respectuosa, amb el medi ambient.

Repertiment a domicili, adreçat al comerç de proximitat.

Distribució de mercaderies en Bicileta.

Trèvol, un projecte cooperatiu autogestionat i viu.

C/ Ferran Turné 1-11 NAU BOSTIK

MISTERIS DEL DISTRICTE

EL MISTERI DE LES PLAQUES DE CARRER BLAVES

APAREGUDES A LA SAGRERA: QUI LES HA COL·LOCADES?

Aquest era el titular que el passat 24 de maig el noticiari de la TV “betevé” destacava en la secció de “Societat”. Ja ho veieu, fins i tot ells finalment s’han rendit a l’evidència i han reconegut que en el nostre Districte, i particularment a La Sagrera, hi passen coses molt i molt misterioses, com no ens cansem de proclamar i evidenciar des d’aquesta humil secció d’aquesta gran revista del barri.

La notícia fa referència a la inexplicable aparició de dues plaques al nou edifici que ocupa la cantonada dels carrers Berenguer de Palou amb Pont de Sant Martí. Les plaques són diferents a les habituals de marbre blanc, utilitzades fins ara per l’Ajuntament. Des de “betevé” s’assegura que l’Ajuntament no en sap res. Afirmacions d’aquest tipus no ens han de sorprendre, sempre s’ha produït un cert distanciament entre el que passa a La Sagrera i el que en saben a la seu del districte. El que sí que és sorprenent i converteix aquest fet en un misteri, és que els propis veïns que viuen a l’edifici no saben com carall han aparegut les plaques. Imagineu-vos la situació,

un dia sortiu al carrer i us trobeu a la façana de casa vostra, una placa que us recorda les d’altres poblacions, i que us fa dubtar “a on soc?” Ho comenteu i res, ningú ha vist cap escala, ningú ha sentit cap trepant fent els forats corresponents, ningú us pot donar cap versió dels fets. I això que els reporters de **betevé** són uns experts en no deixar cap pedra per remoure, ni cap personatge per entrevistar per aconseguir posar llum a la foscor.

Però la foscor ja fa anys que s’ha convertit en mestressa i senyora del barri i no deixen d’aparèixer fets que sols es poden explicar des de la percepció de les forces tellúriques sagrerenques. El mateix nom del carrer misteriosament aparegut en la cantonada, a on tots teníem coll avall que era la continuació de Garcilaso, el carrer dedicat al gran poeta renaixentista, resulta que ens apareix, directament des de l’edat mitjana, el mític patró de Tours, Sant Martí, que dona nom a un suposat pont que ningú ha vist mai. El pont que recordem els més grans és el desaparegut “Pont del Treball”, sobre les vies del tren, que en els darrers anys d’existència va haver de suportar amb resignació l’anacrònic qualificatiu de “digne”, una etiqueta del tot inversemblant en el nostre país, i que segurament va contribuir al seu enderrocament. El Pont de Sant Martí, quina màgica al·legoria. Quan pensem en un pont, pensem en una passera sobre uns arcs, l’Arc de Sant Martí. Mentre que a la plaça Orfila estaven ocupats en les seves cuites i no els preocupava si els carrers tenien placa o no, des de les medievals **3opasses**, el nostre Sant Martí ha travessat miraculosament la història i s’ha plantat, amb el seu Arc, al bell mig de La Sagrera.

SEID (Sagrerenç Estranyat i Desconcertat)

CONVENCIÓ CONTRA L’AMIANT

El col·lectiu de Jubilats de Macosa-Alstom Afectats per l’Amiant, conjuntament amb la Federació d’Associacions Veïnals de Barcelona, organitzem pel 26 de novembre la primera Convenció contra l’amiant i les seves conseqüències.

L’erradicació d’aquest element, considerat cancerigen de primer grau i que està present en tot el nostre territori, requereix la implicació de múltiples actors: Administració, professionals i especialistes, ciutadania i moviments veïnals. Sense aquesta voluntat conjunta no serà possible que en deu anys (sis en els espais de concurrència pública) s’hagi retirat tot l’amiant tal com indiquen les directrius europees. A Catalunya es calcula que hi ha 4,2 milions de tones de fibrociment. Un repte enorme que necessita d’un gran esforç col·lectiu.

Aquesta convenció ha de servir de punt de trobada i d’inflexió per mobilitzar tots els sectors implicats. Comptarem amb la presència de membres de la comunitat mèdica, jurídica i dels moviments socials que faran aportacions d’aquí i a nivell internacional. La Convenció conclourà amb la lectura

d’un manifest on es marcaran els principals reptes a superar, en concret, es demanarà que s’aprovi sense més demora el Pla Nacional per l’Erradicació de l’Amiant amb la seva corresponent partida econòmica i que es tramiti la futura Llei de l’Erradicació de l’Amiant a Catalunya. Ens agradaria molt que participis en aquesta Convenció.

T’esperem, el **26 de novembre, de 9:30h a 13:30h, a l’Auditori de Sant Martí, de Barcelona**
Per un país lliure d’amiant!

AMIANT. MAI NI A PROP!

L'ESPAI 30 UN PROJECTE DINÀMIC EN MILLORA CONSTANT

El passat dia 11 de maig es va celebrar a l'Espai30 una important assemblea extraordinària de la seva Federació d'Associacions Socioculturals. L'objectiu era decidir la futura remodelació de les seves instal·lacions.

A la reunió va haver la següent representació per part del Districte: la Gerent, la Responsable d'obres, la Regidora i dos membres de BIMSA. Per part de la Federació van participar els quatre integrants de la junta i set representants de les seves 10 associacions.

A la primera part de la sessió el Sr. V. Ródenes (BIMSA) va fer una exposició del diagnòstic de l'estat actual de les instal·lacions de l'Espai30, fruit de l'observació i exploració realitzades en mesos anteriors.

Amb els estudis i conclusions de BIMSA, enviats prèviament al Districte, aquest va arribar a la conclusió que de les dues opcions que estaven en joc, enderrocament o remodelació, **optava per la remodelació.**

El Districte va fer arribar a la Junta aquesta decisió i uns dies abans de l'assemblea, va trametre un document amb una esquemàtica explicació, amb *tres hipòtesis possibles* per portar a terme la remodelació a fi que a l'assemblea els representants dels socis arribessin a acordar quina de les tres triaven. La junta va reenviar als socis aquest document perquè poguessin disposar de la informació abans de l'assemblea.

A la reunió, el Sr. Valentí (BIMSA), en primer lloc, va explicar el tema de la diagnosi, i a continuació va informar i argumentar, -a nivell de projecte tècnic, procés de realització d'obres, temps necessari i de pressupost- sobre cadascuna de les tres hipòtesis de treball.

Es va obrir un espai de diàleg, d'ampliació d'informació i d'explicacions entre els representants del Districte, els socis, la junta i els tècnics de BIMSA. Després d'una intercomunicació oberta i aclaridora, es va procedir a votar quina de les tres hipòtesis es valorava com més apropiada. En funció de raons d'aprofitament d'espai, temps de realització i disponibilitat pressupostària, els representants dels socis van triar per de sis vots a favor i un en contra, **la segona de les hipòtesis.**

Els representants del Districte es van comprometre a venir al llarg d'aquest trimestre per informar i explicar a l'Assemblea el projecte tècnic, amb la finalitat d'obrir de nou un espai de diàleg en què els socis poguessin demanar més informació, fer les seves valoracions, i aportar les seves idees.

Aquest ha estat un perllongat procés que es va iniciar fa més d'un any, arran que l'Ajuntament inclogués l'Espai30 entre els Projectes de proximitat a desenvolupar en els diferents barris de Barcelona i a través del qual es va assignar una quantitat per realitzar-hi un estudi diagnòstic. Des de llavors, la Junta ha mantingut una constant i decidida coordinació amb el Districte per arribar a bon port.

Simultàniament, durant aquest temps, la Junta va fer seva, també, la idea proposada per l'AVV de crear un conjunt sociocultural que inclogués la Nau Ivanow, el Centre Esportiu i l'Espai30, i va col·laborar en l'elaboració del projecte

arquitectònic corresponent, projecte al qual el Districte no ha donat l'aprovació.

La Junta i la Federació continuen esforçant-se per seguir millorant les condicions higièniques, de confortabilitat i de rendibilitat de les sales i espais en benefici de socis i usuaris. Fruit d'això, amb la col·laboració també del Districte, s'han pogut escometre actuacions com la remodelació de la sala Àbaco, i altres dependències que també han contribuït a millorar la seva imatge i que us invitem a visitar, ja que estan al servei del barri.

Ramón Crespo Palencia

*Fes publicitat,
fes barri*

CONVENCIO
Per un país lliure d'amiant!

Barcelona
Auditori de Sant Martí pl. Angeleta Ferrer 2
26 de novembre 2022 de 9:30h a 13:30h

NO A L'AMIANT

Organitza: COMISSIÓ CONTRA L'AMIANT DE LA FAVB
JUBILATS DE MACOSA-ALSTOM AFECTATS PER L'AMIANT

FAVB
FEDERACIÓ D'ASSOCIACIONS
VARIETAT DE BARCELONA

Coneix els nostres

CURSOS HOMOLOGATS

CICLE FORMATIU DE GRAU SUPERIOR

IMATGE PER AL DIAGNÒSTIC I MEDICINA NUCLEAR

MODALITAT: PRESENCIAL/DISTÀNCIA HORARI: MATÍ / TARDA

CICLE FORMATIU DE GRAU SUPERIOR

RADIOTERÀPIA I DOSIMETRIA

MODALITAT: PRESENCIAL HORARI: MATÍ

CICLE FORMATIU DE GRAU SUPERIOR

HIGIENE BUCODENTAL

MODALITAT: PRESENCIAL HORARI: TARDA

CICLE FORMATIU DE GRAU MITJÀ

CURES AUXILIARS D'INFERMERIA

MODALITAT: PRESENCIAL/DISTÀNCIA HORARI: MATÍ / TARDA

Preguntes pels nostres cursos de
FORMACIÓ CONTINUADA

Àgora Pagesa

Camp, Ciutat i Comunitat

La Coordinadora de Mercats de Pagès de Barcelona ha proposat el dilluns 12 de setembre a l'Ajuntament crear una normativa pròpia "i adequada" per als mercats de pagès a la ciutat.

La proposta l'han lliurat amb el suport de 60 entitats i productores i un miler de ciutadans i consumidors habituals dels mercats de pagès. La iniciativa l'han impulsat en el marc de la consulta pública del consistori sobre un projecte d'ordenança per regular la venda de mercaderies a la ciutat. Segons la coordinadora, les lleis i decrets sobre la venda ambulat pensades per les diferents formes de mercats de marxants no contemplan els mercats de venda directa dels propis pagesos i això els genera grans dificultats.

L'associació insta l'Ajuntament de Barcelona a seguir l'exemple d'altres municipis que ja han creat una normativa específica per

als mercats de venda directa dels pagesos i citen el cas de Palma de Mallorca. D'altra banda la Coordinadora de Mercats de Pagès també demana que la nova normativa depengui de la regidoria responsable de les carteres d'agricultura o alimentació, per adequar-se a les pròpies característiques dels pagesos.

Actualment, la ciutat de Barcelona compta amb un total de vuit mercats de pagès, ubicats als barris del Poble Sec, la Sagrera, Vallcarca, l'Esquerra de l'Eixample, Fort Pienc, Guinardó, Sants-Les Corts i Sagrada Família. La coordinadora destaca el fet que aquests mercats són un referent en la sobirania alimentària de la ciutat, i una oportunitat per adquirir productes ecològics, de proximitat i de temporada de la mà de petits productors i productores locals.

"En un context d'emergència climàtica, la Coordinadora de Mercats de Pagès de Barcelona reivindica el model d'aquests mercats com a cabdal per virar cap a un model agroalimentari sostenible, viable i just, que permeti a Catalunya recuperar la seva Sobirania Alimentària"

WEB: www.agorapagesa.com

CONTACTE: santandreu@xes.cat

mercatpageslasagrera@gmail.com

menjadorcalarosa@gmail.com

RECEPTES DE CA LA ROSA

Continuem oferint les meravelles del món vegetal i, en concret, dels llegums com a màxim exponent d'aliment nutritiu i sostenible pel baix consum d'aigua en la seva producció.

Responent a les peticions dels lectors i lectores farem unes mandonguilles que sempre venen de gust. I si aquest cop les fem de lleties? Atreveix-te!!

MANDONGUILLES DE LLENTIA

- 1kg de lleties pardines o lleties caviar
- 2 cebes picades
- 3 dents d'all talladets
- 200g de pastanaga ratllada
- 10g de gingebre ratllat
- 160g farina sense gluten, per exemple de cigró
- 25 g llevat de cervesa
- 140g ametlles torrades
- Sal, pebre

Per a la salsa de tomàquet: 1 pastanaga a quadrats, ceba picada, un altre all picat petit, 1/2 pebrot verd a quadrats, 1 pebrot vermell, 1/2 carbassó, 1 pot de salsa de tomàquet triturat o triturarem i bullim 4 tomàquets mitjans, farigola, sal i pebre.

Elaboració:

Cal coure les lleties (també serveix comprar-les cuites i tenir-les ben escorregudes). Per cuinar les lleties cal posar a bullir aigua

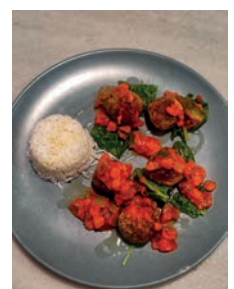
abundant amb un tall d'alga *kumbo* per trencar les flatulències de la pell de la lletia, malgrat que la pardina en té poques. En olla normal durant 3 hores; en olla de pressió segons les indicacions de l'olla, però amb 40 minuts és suficient.

Un cop bullides colar-les i triturar-les amb el dors d'una cullera o mà de morter.

Caldrà daurar 2 dents d'all tallat menudet, guardem el tercer per a la salsa i l'afegirem a les lleties.

Farem la barreja de tots els ingredients: pastanaga, gingebre ratllat, farina, llevat de cervesa i ametlles torrades trossejades. Amb la barreja farem unes boles de 25-30 g i les posarem a fregir a la paella.

Entretant prepararem una salseta ben bona: fem un sofregit de la ceba picada, l'altre all picat petit, el pebrot verd i el pebrot vermell, el carbassó, la salsa de tomàquet, farigola, sal i pebre.

BENEFICIS DE L'AIGUA TERMAL A LA NOSTRA PELL. LA GRAN DESCONEGUDA

M'agradaria parlar de la història de l'aigua que marca la diferència, la història de l'aigua amb el do de calmar. La història d'aquesta aigua va lligada a la d'un poble del sud de França, Avène les Bains que està situat a la vall de l'Orb, al cor del parc natural de la regió de l'alt Llenguadoc.

Comencem amb la història cronològica: hi havia un vegada...

-El cavall del marquès de Rocozel patia d'un prurit a la pell que va millorar després de diversos banys a la font de l'aigua termal de Sainte Odile. A causa d'aquest fet al 1736 es descobreixen les propietats antiinflamatòries, calmants i dessensibilitzant de l'aigua d'aquesta font.

-Al 1743, set anys més tard, una primera piscina termal es construeix a prop de la deu de Sainte Odile i es comencen a realitzar els primers tractaments dermatològics.

-Al 1772 la facultat de Medicina de Montpeller reconeix les propietats terapèutiques de l'aigua termal.

-És al 1826 quan J-L Albert escriu sobre les aigües minerals més utilitzades, on l'aigua termal d'Avène té un lloc. Aleshores comença a ser recomanada pels mestres en dermatologia de França.

-Al 1871 es produeix el gran incendi de Chicago i s'hi va enviar aigua termal embotellada des de França en vaixells per l'Atlàntic amb l'objectiu d'alleugerir les cremades de la població

-Al 1874 és declarada d'interès públic per les seves propietats beneficioses per tractar patologies dèrmiques i afeccions cutànies després que l'Acadèmia Nacional de Medicina valida oficialment les propietats terapèutiques de l'aigua termal d'Avène.

-Al 1975 un farmacèutic molt apassionat adquireix l'estació termal Avène i realitza estudis sobre l'aigua

-I al 1990 es crea el nou establiment termal amb el llançament de l'aigua termal com a marca que trobem a les farmàcies.

Com es forma aquesta aigua?

L'aigua de la pluja es filtra per les muntanyes negres dels monts Evenis durant 40 anys i va realitzant un viatge absorbint metalls preciosos i oligoelements. Va directament de la font a les termes, a la deu d'Avène, un lloc protegit, on l'aigua segueix el seu curs sense poder ser contaminada.

Característiques d'aquesta aigua

- 1) Sabem que té una composició constant en minerals, segons la reglamentació sanitària francesa. i la seva composició és única i invariable.
- 2) Una signatura mineral i una signatura biològica

Per a qui és indicada aquesta aigua?

Per tenir cura de les pells sensibles, intolerants i al·lèrgiques.

Per què?

L'aigua termal d'Avène és aigua poc mineralitzada, amb gran diversitat i equilibri harmònic entre els oligoelements. Té una relació constant entre ions i cations. És hipotònica, de baixa mineralització (la més baixa del mercat) i calma la pell de manera excepcional. Cal saber que la **baixa mineralització** protegeix les pells sensibles.

On trobar-la?

A les farmàcies en forma d'esprai amb les següents característiques:

- Envasada en un àrea estèril i protegida de la llum i contaminants.
- Bacteriològicament pura
- Condicionada amb nitrogen que conserva propietats al 100% i no és destructor de la capa d'ozó.

Però la història continua i tot avança...

-Al 2001 es descobreix que a més de les propietats de la composició mineral única i estable que ja he comentat, també posseeix una microflora bacteriana que li dona una empremta biològica amb propietats excel·lents per a les pells sensibles. **Aquaphilus dolomiae** és el nom que rep aquesta microflora amb propietats calmants i antiirritants que viu en l' aigua termal Avène. Aquest serà l'origen biotecnològic dels tres **actius postbiòtics** que donen interessants propietats per a les pells més sensibles

-Al 2013 es descobreix el primer actiu postbiòtic, **I-Modulia**, amb propietats antiinflamatòries i antipruriginoses, excel·lent per a pells atòpiques o tractaments postcancerígens i pells sensibles.

-Al 2019 es produeix el descobriment del segon actiu, **C+ Restore**, amb propietats reparadores, la qual cosa dona un producte que accelera la reparació dèrmica.

-Al 2021 apareix el tercer actiu postbiòtic, **D-Sensinose**, amb propietats anestèsiques i calmants que donarà lloc a un nou producte.

Resum

L'aigua termal d'Avène ha estat la protagonista del nostre article per ser una aigua única molt pura i amb una concentració d'oligoelements i minerals molt especial per la seva formació rociosa específica, la qual reforça les defenses de la pell i evita totes les vulnerabilitats i agressions que ella pugui patir.

És ideal per tractar afeccions de la pell com èczema, dermatitis atòpica, psoriasis, cremades..., per tant un producte imprescindible per a la nostra farmaciola.

Així que direm que de vegades allò més simple és allò més bo!

Susanna Serra Simon, aconsella per al teu benestar

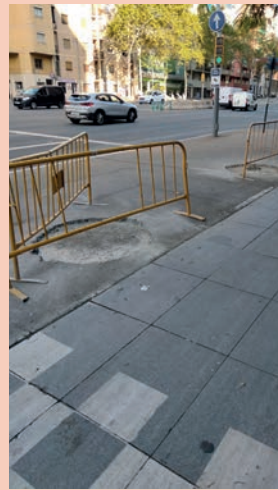

FOTODENÚNCIA

On són els arbres?

En primer lloc volem fer una observació a l'ajuntament sobre la política de Parcs i Jardins a l'hora de replantar els escocells que han anat quedant buits arran la mort dels arbres que els ocupaven. Al barri hi ha uns quants d'ells que estan buits i esperem que tots, o la majoria, vegin al final de la temporada de replantar un nou espècimen arbòri al seu interior, ja que és un bé del qual no anem sobrats al nostre barri. Ara bé, en alguns espais els arbres moren o els han de tallar i no apareix cap nou exemplar que els supleixi (com passa en alguns parterres de la Meridiana). I si es tracta de palmeres, l'espera es fa molt més llarga (com les dues dels Jardins d'Elx o la d'Assemblea de Catalunya).

Però el que volem denunciar des d'aquí és el que de vegades fan, i no és res més que fer desaparèixer els escocells. Passejant pel barri és possible veure alguns forats que han estat eliminats posant panots, o com és el cas del qual adjuntem fotografies, posant ciment i asfalt on abans hi havia arbres. L'espai el trobem a la placeta de la Meridiana situada entre els carrers Pegàs i Antilles. **Senyors de l'Ajuntament, per què han substituït el verd pel negre de l'asfalt? ¿És una nova política de reducció de despeses o forma part de l'urbanisme tàctic tan de moda a la ciutat, però en aquest cas sense pintures de colors? Volem respostes i un millor tracte als veïns!**

FOTODENÚNCIA

Incivisme al barri

Comenta molt encertadament el president de la nostra Associació de Veïnes i Veïns que hem de ser rigorosos a l'hora de demanar als gestors i polítics de la nostra ciutat una millor cura dels espais públics, que són els llocs on els veïns compartim part de la nostra vida comunitària. Però també és cert que en molts casos els mateixos veïns som els que no complim amb uns mínims d'educació cívica. Tots nosaltres rebutgem ràpidament la responsabilitat en la brutícia de la ciutat, i li carreguem el mort al servei de neteja i a les autoritats responsables d'aquest àrea. Ara bé, les fotografies que us adjuntem no deixen ben parats a alguns veïns del nostre barri, ja que les deixalles escampades, oblidades o depositades a les voreres són nostres,

no són d'alienígenes que durant la nit aterren als nostres carrers fent-los servir d'abocadors incontrolats.

Per què, llavors, aquest comportament incívic? Si se'n fa arribar informació de llocs i hores en les quals podem depositar embalums o deixalles variades al carrer, ¿la nostra "comoditat" o "deixadesa" passa per sobre dels deures de convivència que tenim com a ciutadans?

Està molt bé ser exigents amb qui ens governa, però això no ens eximeix de complir amb les més elementals normes d'educació cívica, basades en el sentit comú i en el respecte cap als nostres iguals, la resta de veïns de la Sagrera. **Cuidem entre tots el nostre barri, és de tots!**

FOTODENÚNCIA

Ens dificulta el dia a dia

FAMILIARS I DIRECCIÓ DE LA RESIDÈNCIA I CENTRE DE DIA LA SAGRERA, situada al Carrer Berenguer de Palou número 102 demanen ressituat els contenidors de

brossa en un lloc on no dificulti l'encotxament tant d'ambulàncies de serveis i emergències com de cotxes particulars d'usuaris residents al centre.

AVIAT ES PUBLICARÀ EL LLIBRE DEL CINQUANTENARI DE L'AVV DE LA SAGRERA, RESERVA JA EL TEU EXEMPLAR!

La Junta de l'Associació ha validat ja el text del llibre commemoratiu dels cinquanta anys d'existència de l'Associació que l'equip impulsor del projecte ha presentat.

Encarem, doncs, amb il·lusió la recta final per tal que ben aviat puguem veure fet realitat aquest projecte. Serà un llibre vistós, de lectura agradable i amb moltes fotografies, on es deixa constància de l'esforç de tanta gent al llarg d'aquests cinquanta anys en pro d'un barri de La Sagrera millor.

El llibre compta amb la col·laboració de moltes persones, per tant és el fruit d'un esforç col·lectiu, d'una simfonia coral de veus escrites.

També volem que l'esforç econòmic sigui plural. Comptem amb subvencions i amb col·laboracions, però estaria bé que també sigui el resultat de les aportacions de moltes persones, sòcies o no. Per això t'animem a què **RESERVIS** el teu exemplar **CONTRIBUINT** amb la teva aportació amb l'objectiu de **PUBLICAR** el llibre.

Hem pensat en **DEU EUROS** per exemplar com a ingrés, com a quantitat de referència. No obstant això, pots fer l'aportació

que creguis convenient, tant si és més com si és una mica menys. No volem que cap persona es quedi sense el seu exemplar. També, si es vol, es pot fer reserva de més d'un exemplar, per a amistats o altres.

Fes la teva reserva d'acord amb aquestes dades de transferència:

Titular del compte: AVV La Sagrera

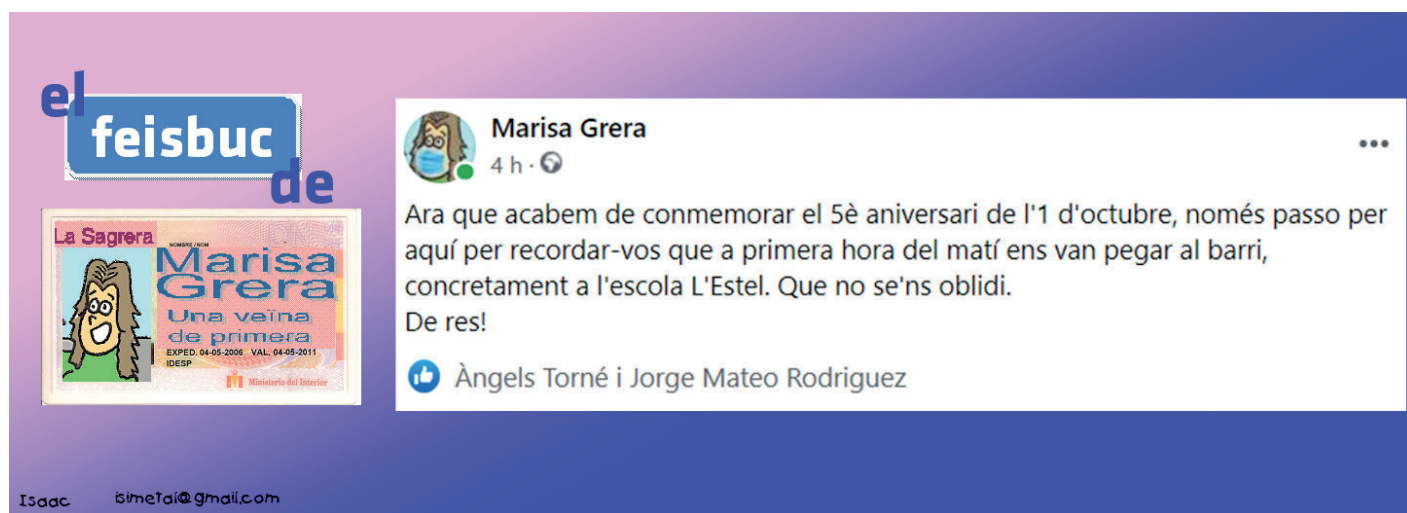
IBAN: ES22 2100 1317 8302 0003 2340

Import: 10 € (o cadascú decideix la quantitat)

Motiu: nom i cognoms persona que fa l'ingrés + 'N' exemplars. (on 'N' és igual al nombre d'exemplars a reservar, la qual cosa condicionarà l'import a ingressar).

Vagi per endavant el nostre reconeixement a les vostres contribucions.

Junta AVV i equip impulsor

el feisbuc de

La Sagrera
Marisa Grera
Una veïna de primera
EXPED. 04-05-2006 VAL. 04-05-2011
IDESP
Ministerio del Interior

Marisa Grera
4 h · 🌐

Ara que acabem de commemorar el 5è aniversari de l'1 d'octubre, només passo per aquí per recordar-vos que a primera hora del matí ens van pegar al barri, concretament a l'escola L'Estel. Que no se'ns oblidí.

De res!

👍 Àngels Torné i Jorge Mateo Rodriguez

Isaac isimetaj@gmail.com

ASSOCIACIÓ DE VEÏNES I VEÏNS DE LA SAGRERA • FES-TE'N SOCI!!

QUOTA SOCI

FINS A 30 ANYS 15€

DE 30 A 65 ANYS 20€

+ DE 65 ANYS 10€

TRUCA'NS DIMARTS, DIMECRES i DIJOUS DE 18h a 20h al 93 4081334

o ENVIA'NS AQUEST FULLET A Berenguer de Palou, 64-66 • E-MAIL: avv.lasagrera@gmail.com

DADES:

Nom i Cognoms:

DNI

Data de naixement

Adreça:

Codi postal

Població

E-mail:

Telèfon:

Mòbil

Signatura:

Data d'alta

Domiciliació bancària:

Avis Legal. D'acord amb l'article 5 de la Llei Orgànica 15/1999, de protecció de dades de caràcter personal (LOPD), us informem que les vostres dades s'inclouen en el fitxer: "Socis", el responsable del qual és **Associació de Veïnes i Veïns de la Sagrera**. Les vostres dades seran tractades amb la única finalitat d'informar-vos dels actes i activitats de l'Associació. En qualsevol cas, podeu exercir els vostres drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició mitjançant una comunicació escrita, a la qual heu d'adjuntar una fotocòpia del DNI, adreçada a **carrer Berenguer de Palou, 64-66 • 08027**

ELS MOTS ENCREUATS DEL TOTA LA SAGRERA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
11														
12														
13														
14														

HORIZONTALS 1.- En dues paraules, ha pujat de categoria sobre rodes per orgull del barri. Al capdavant de Pardo Bazán. 2.- A l'inrevés, pot ser travessera o dolça. Mossèn que fa via a La Sagrera. 3.- Enceta el carrer Cortit. Es repeteix a La Sagrera. Xifres romanes que ens porten a la capital d'Osona. En dues paraules, en el mateix lloc de la villa romana de La Sagrera. 4.- Enrabiad. L'adverbi de la Comtessa Pardo Bazán. Vocal s de La Sagrera. Dolent. 5.- Illes a La Sagrera. Li deien Bravo no només perquè cantava bé, que també. 6.- Riba sense ribes. Rol que no rutlla. Remata El Sagrer. Actuis com l'operació de tres i tres. 7.- Acompanya l'Arenal. Llanterna del conjunt. 8.- Provo. Dona. Espelma present a Crist Rei que ens sona a assistent personal a Apple. 9.- Als extrems de l'avinguda i doblada a la Meridiana. Infusió d'en Tedeschini. A l'inrevés, governa un convent. A Clara Zetkin van en un altre sentit. 10.- Dolços sense aflicció. Pronom de fet. Pertany a un avantpassat. 11.- Quan passa el camió d'escombraries no és agradable. A l'inrevés, rarament cau a La Sagrera. Inicial a Costa Rica. Campió que apareix invertit a La Sagrera. 12.- El que travessava el barri era Comtal. Me'n sento quan m'ajuden. El de Sant Martí és més gran que els de la plaça Masadas. 13.- Desairar sense cap. Lliurada a canvi de diners. 14.- Bo a La Sagrera. Acompanya en Berenguer. Afirmació a Vallès i Ribot. Plantigrad a Josep Estivill.

VERTICALS 1.- Gens agressiu entre Berenguer de Palou i Pegàs. Illes atlàntiques a La Sagrera. 2.- Separades a les Antilles. Acompanya en Vallès. Ve de Bonesvalls i desemboca a la Meridiana. 3.- Natural sense sodi. Allunyen. 4.- Intel·ligència artificial. Composició literària que ens porta de cap. A Hondures i a Costa Rica. Catorze tres. 5.- Colava per aïllar les parelles. Litigi que no és complet. Reiterada a Berenguer. Diari d'actualitat. 6.- Va bé tenir-ne per obtenir benefici. País occidental a la part septentrional de La Sagrera. 7.- A les portes del carrer Nobel. Sé. El més rodó La Torre de La Sagrera. Gerro que, per error, no té un punt excitant. 8.- Sonen igual en un gínjol. Avinguda a La Sagrera. Al final de Monlau. 9.- El cor del fruit. És sorda a La Sagrera. Coarta sense límits. Quatre romans que, panxa enlaire, s'embraguen i en fan sis. 10.- Ciutat rossellonesa que trobem a El Nacional. Fon sense oxigen. Acordes. 11.- Marxa que difícilment poses a La Sagrera. Conec. Torna. Rubrica Cardenal Tedeschini. 12.- Separades a Marina Clotet. Periclini que no multiplica. Ocell d'or. 13.- Amb dos noms, surt de la plaça de

l'Assemblea de Catalunya i arriba a Portugal tot lliscant per la darrera fila. 14.- Amb dues unitats, espai de manifestacions culturals que enganxen. Panxa enlaire, ens permeten dormir quan anem a la muntanya.

SOLUCIONS

S	O		I	S		U	O	L	V	P		V	S	14
V	D		N	E	V		R	V	R	A		V	S	13
C	R		A	T	I	V	R	G	V		C	E	R	12
S			E	C		N	E	U		R	O	L	O	11
	C		I	V	A	T	A		T	E		S	O	10
K	I		N		P	R	I	O	R		E	T		9
I	R		I	C		V	D		O	T	S	E	T	8
T	O		L		N	O	I	C	P	E	C	O	N	7
S	I		C	V	F		R	E		L	R		B	6
O	N		I	N		S	E	N	I	P	I	L	I	5
B	O		E	V		M	O	C		T	V	A	R	4
U	T		I	S		I	C	I	V		R		C	3
V	N		V	I	L	I		F	L	V	U	T	V	2
N	V		S	E	R	G	O	N	O	C	I	T	V	1
14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	

“LA UNIVERSITAT DE LA SAGRERA”

En aquest mitjà, sovint ens fem ressò de les entitats del nostre barri i posem en valor les seves respectives tasques. És un orgull constatar la vitalitat que hi ha a La Sagrera i comprovar el munt d'activitats que s'hi arriben a fer; més enllà que, en ocasions, les iniciatives que es duen a terme no aconsegueixen la resposta que seria desitjable.

En canvi, poques vegades parlem de les empreses del nostre entorn immediat i de la seva contribució a La Sagrera. Em permetreu que, en aquesta ocasió, i tot coincidint amb una important efemèride, em faci ressò d'una empresa que es va convertir en veïna nostra ara fa quaranta anys.

Una referència en els estudis de Formació Professional
Tinc la impressió que poca gent del nostre barri és conscient que ara fa quatre dècades es va fundar una escola que adoptaria el nom del mateix carrer on es va ubicar: MONLAU. Era el 1982 quan Pío Ventura i Carlos Camí van decidir obrir les portes d'aquest centre que, amb el pas del temps, es convertiria en una referència en els estudis de Formació Professional.

Qui coneix el món empresarial sap com és de difícil mantenir en actiu una empresa tant de temps. Però si difícil és la supervivència, més complicat esdevé fer créixer una entitat, tant en volum com en prestigi, i a aquestes alçades ningú pot qüestionar que l'Escola Monlau ha anat ampliant les seves instal·lacions, el nombre d'alumnes, el nombre d'ofertes formatives i, òbviament, les seves xifres econòmiques. Però, més enllà de les dades objectives, tampoc no es pot posar en dubte que aquest centre s'ha guanyat el respecte al nostre país, en convertir-se en una referència pel que fa a formar futurs tècnics, en especial a aquells que orienten la seva professió en l'àmbit del motor. Tant és així que, fins i tot, fa un quart de segle els responsables del centre van crear **Monlau Competició**, amb el propòsit de formar mecànics especialitzats en motos que competeixen als circuits. Així les coses, no és estrany l'orgull que

professen després que alguns dels seus alumnes han acabat responsabilitzant-se de les màquines amb què han competit Jorge Lorenzo, Toni Elías o els germans Espargaró. Si a això hi afegim que, ara fa deu anys, Marc Márquez va guanyar el Mundial de Moto2 amb un 100% d'estructura Monlau, podem entendre la satisfacció que suposa haver apostat per aquesta divisió.

Uns estudis estigmatitzats

Al nostre país, lamentablement, la Formació Professional sempre ha estat l'aneguet lleig del sistema educatiu. En la meua època, un cop acabat l'ensenyament bàsic, el que “servia” per estudiar anava a batxillerat i el que no a F.P. Aquests estudis estaven estigmatitzats, i tinc la impressió que avui en dia continuen desprestigiats, malgrat la necessitat que té la nostra societat de formar tècnics especialistes. Perquè un dels grans problemes del nostre entorn és l'excés de titulats universitaris que el mercat laboral es veu incapaç d'absorbir, i, en canvi, hi ha una manca absoluta de tècnics, la qual cosa posa en greus dificultats les empreses, que no acaben de cobrir les vacants que tenen a les seves plantilles. I, no cal dir-ho, a la vegada es perden oportunitats per al nostre jovent que sovint ignora que un itinerari de Formació Professional pot proporcionar-li una molt bona manera de guanyar-se la vida i, a la vegada, de servir la societat.

Per tot això, crec que cal posar en valor aquests ensenyaments, a l'alçada dels cicles universitaris, alhora que hem de celebrar que el nostre barri compti amb una referència formativa com és l'Escola Monlau, que perfectament podem definir com la universitat de La Sagrera.

Que sigui per molts anys; que durant molts anys pugui continuar formant bons professionals, ampliant la seva oferta de cursos i seduint joves desitjosos d'emprendre una carrera d'èxit i aprofitar les oportunitats laborals que, sens dubte, els proporcionarà. Per molts anys, Monlau!

Jordi Vilagut,
periodista i coneixedor de temes empresarials.

L'ENTREVISTA

IBAN VENTURA

DIRECTOR GENERAL MONLAU GROUP

A la nostra revista, que volem sigui una finestra al barri de tot el que es cou en aquest quilòmetre quadrat, donem veu habitualment a entitats vinculades a la Sagrera que celebren un aniversari (sempre que ens assabentem...). En aquesta ocasió ens hem assabentat que el Centre d'Estudis

Monlau, fundat a l'inici del carrer sagrerenc d'aquest nom, celebra el seu 40è aniversari, per la qual cosa ens hem posat en contacte amb el seu director general, Iban Ventura, perquè ens respongui unes preguntes i felicitar l'esdeveniment a tota la comunitat educativa.

Redacció. - Primer de tot, per molts anys, ja que són anys 40 anys a la Sagrera des de la fundació del centre educatiu. Per què us va decidir d'instal·lar-vos al barri? Quin era i quin és el vostre vincle amb ell?

Director. - Fa 40 anys la Sagrera era un barri totalment diferent del que és ara, era un barri molt més industrial, sobretot la zona del carrer Monlau. I si vam decidir d'ubicar-nos aquí, va ser per accedir a un edifici més gran, cosa que en altres parts de la ciutat hagués estat molt més difícil, en tots els sentits. A més, el fet de ser un barri industrial, ens va fer pensar que probablement la FP, que era la nostra proposta educativa inicial, podria tenir més bona acollida que en un altre barri de la ciutat.

R. - A nivell educatiu, com definiríeu els vostres objectius: missió, visió i valors en referència al vostre projecte educatiu de centre.

D. - La nostra missió passa per assumir que tenim la responsabilitat social d'oferir aquella formació necessària per

expandir el talent que el mercat laboral necessita, a través del nostre alumnat. La nostra visió no és altra que esdevenir un centre de formació de referència en tots els àmbits (formació secundària, reglada, ocupacional i contínua). Pel que fa als valors, jo crec que ens defineixen 3 valors clars: 'compromís', amb el nostre projecte educatiu, amb els nostres alumnes, amb les empreses que col·laborem i amb la societat en general; el 'rigor', que és inherent del sector educatiu; i la 'proximitat', en el sentit de tenir un model de projecte educatiu molt proper i molt inclusiu, per tal de cobrir les necessitats de qualsevol perfil d'alumne.

R. - Quins canvis respecte a l'alumnat heu percebut des dels vostres inicis fins a l'actualitat? El gruix dels vostres alumnes és del barri o quina és la seva procedència?

D. - És clar que el curs 1982-83 vàrem néixer com un centre de FP i, òbviament, el perfil de l'alumnat ha canviat, però també perquè ha canviat la percepció i el posicionament de la FP. És una cosa que ha costat molt, -encara hi ha molt per recórrer-, però també és cert que hi havia la percepció que qui no servia per a estudiar anava a la FP. Per fi s'ha trencat aquesta barrera ideològica i, actualment, hi ha molts alumnes que volen cursar un cicle formatiu abans d'anar a la universitat i/o tenen inquietuds i habilitats i opten per un model de formació amb un component més pràctic, per tal de cobrir part de les demandes professionals que tenim avui dia.

Després de la reforma educativa de finals dels anys 90, vam incorporar l'ESO i el Batxillerat a la nostra oferta formativa. A diferència de l'alumnat de FP, que ve de diferents punts de Barcelona o, fins i tot, d'altres ciutats/pobles, l'alumnat de l'ESO i Batxillerat és més proper, bé sigui de la Sagrera o de barris propers.

R. - Quins nous reptes creieu que ha de donar resposta l'escola del futur, en el vostre cas la Formació Professional?

D. - Si parlem de la FP, anirà molt marcat per l'evolució del mercat laboral. Nosaltres com a centre de Formació Professional sempre tenim el repte d'adaptar la nostra oferta formativa a les necessitats canviants i evolutives dels respectius sectors professionals amb els quals treballem ara i que podem treballar en un futur. Cal tenir present que, segons estudis recents, un 80% dels oficis que existiran el 2030 encara no s'han inventat, això ens dona ja pistes de com haurà d'evolucionar la nostra oferta formativa. El que és clar és que segurament serà una formació amb un component digital molt més elevat que ara i amb una orientació clara als serveis.

R. - I a l'ESO i batxillerat?

D. - Estem apostant per les noves tecnologies i per una formació basada a la resolució o gestió de projectes, més enllà de memoritzar uns coneixements determinats.

R. - Quins canvis percebeu que hi ha hagut al nostre barri des de la vostra arribada a la Sagrera? Quins trobeu més positius per als veïns? Quins altres encara en caldrien?

D. - El barri ha canviat molt des dels anys 80. Abans era un barri molt més industrial, ara és un barri molt més residencial,

que mira pel veïnat. S'han fet gransavingudes i aquesta zona viurà una gran transformació quan es culmini l'estació de l'AVE, perquè està previst que hi hagi la zona verda més gran de tota Barcelona. Tot això pot donar una gran qualitat de vida no només als veïns del barri, sinó també a les institucions, organitzacions i centres de formació que hi formen part. Es podria dir que hi ha un sentiment molt de poble, i que gràcies al treball d'associacions con la vostra, es manté un contacte estret més local.

R. - Com veieu l'ambient del barri des de l'escola? Quina implicació hi teniu com a escola?

D. - L'ambient del barri és tranquil, respectuós i plural. La gent és molt de la Sagrera i això es nota. Pel que fa a la nostra implicació, ja fa uns anys que treballem en projectes vinculats amb el barri, sobretot a l'educació secundària, en la qual fomentem projectes vinculats amb la gent gran, i amb ONGs com Càritas. Aquestes activitats demostren que els alumnes estan molt implicats amb la gent del barri. També col·laborem amb la parròquia, en projectes com 'el batec de les papallones' en contra de la violència masclista, amb els Mossos d'Esquadra, la Guàrdia Urbana, els Serveis Socials de l'Ajuntament... I és que l'educació no només és de portes cap a dins, perquè els nostres alumnes viuen de portes cap enfora.

Per això, hem intentat fomentar projectes per a que els alumnes coneguin el barri on es troba l'escola, per tal d'aportar valors, de la mateixa manera que els alumnes de Màrqueting o Informàtica fan projectes en empreses que són del barri, per aportar també el seu granet de sorra a l'hora d'implicar-nos amb el teixit empresarial de La Sagrera. Un projecte important que ha fet l'escola ha estat en l'àmbit informàtic, en col·laboració amb l'Institut Guttmann.

R. - Quines relacions teniu els diversos centres educatius situats a la Sagrera entre vosaltres? Aprofiteu sinergies de cara a la millora de l'ensenyament i a les demandes enfronts del Departament d'Ensenyament?

D. - Tenim una relació cordial, de respecte mutu i també de trànsit d'alumnes. Tenim interessos similars i sempre que el centre de la relació és l'alumne es generen sinergies molt interessants.

R. - Després de 40 anys, teniu en cartera alguna novetat de cara al futur? Alguna d'elles afecta el centre sagrerenc?

D. - La informàtica és un sector que està en constant creixement. Nosaltres, com a entitat de formació de referència en aquest àmbit, estem treballant per seguir formant els perfils professionals que el sector demandarà, com el recent estrenat *Curs d'Especialització en Ciberseguretat*. Per altra banda, estem treballant amb altres projectes que tenen sinergies com és el món dels esports i ens agradaria professionalitzar la formació dins d'aquest àmbit, ja que desperta molt d'interès dins del públic més jove. A més, ens agradaria continuar creixent com a centre de referència a tots els nivells.

Per molts anys i que gaudiu d'una llarga estada entre el veïnat sagrerenc!

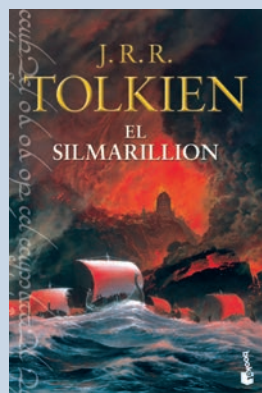
Redacció del Tota la Sagrera, amb agraïment a Fernando Alabadi, Director de màrqueting i comunicació, per la seva tasca i interès

LA BIBLIOTECA LA SAGRERA MARINA CLOTET RECOMANA

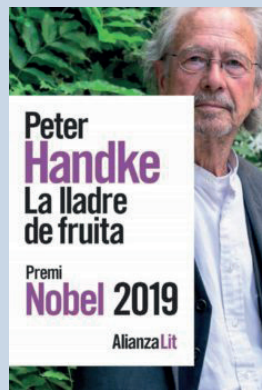
June, Rebecca. People power. Protestes que han canviat el món. Barcelona, Zahorí Books, 2022

Un llibre per a explicar als nois i noies com diversos moviments al món han contribuït o han portat a petits i grans canvis. La caiguda del mur de Berlín, la revolució del gessamí o la revolució cantada són alguns dels exemples que hi apareixen.

Tolkien, J. R. R. El Silmarillion. Barcelona, Fanbooks, 2021

Ara que apareixen noves històries al voltant d'El senyor dels anells, aprofitem per fer un cop d'ull a d'altres obres de Tolkien. Publicada quatre anys després de la seva mort, aquesta obra recull els relats de la Primera Edat del Món.

Handke, Peter. La lladre de fruita o Viatge d'anada a l'interior del país. Madrid, Alianza Editorial, 2020

Si ja heu llegit a Handke abans, en aquest llibre retrobareu personatges i temàtica, en un viatge de tres dies on la protagonista va a la cerca de la seva mare. De la mà de quatre traductors (no és gens fàcil traduir al guanyador del Nobel 2019) ens endinsem en un univers 100% Handke.

El Mehdati, Meryem. Supersaurio. Barcelona, Blackie Books, 2022

La primera novel·la de la jove autora Meryem El Mehdati, resident a Puerto Rico (Gran Canària) conté una profunda crítica al món laboral, a la primera feina i al primer sou que no li permet independitzar-se, als equips de treball, a les xarxes socials, al masclisme...

**EDUCACIÓ SECUNDÀRIA
+ NOUS BATXILLERATS
PROFESSIONALITZADORS**

MONLAU
ESO
BATXILLERAT

MONLAU
FORMACIÓ
PROFESSIONAL

FORMACIÓ IMPARTIDA EN MODALITATS
ONLINE O PRESENCIAL

GRAUS MITJÀ I SUPERIOR
CICLES FORMATIUS
EMPRESA I MARKETING
HOTELERIA I TURISME
AUTOMOCIÓ
INFORMÀTICA

NOVA OFERTA FORMATIVA
FORMACIÓ TÈCNICA ESPECIALITZADA
PER A PROFESSIONALS I EMPRESES

MONLAU
CORPORATE

MONLAUGROUP

MONLAU SAGRERA
Carrer de Monlau 6
08027 Barcelona
933 408 204

MONLAU LA MAQUINISTA
Carrer de Caracas 35
08030 Barcelona
932 744 700

info@monlau.com
www.monlau.com

Escaneja
el codi QR i
**coneix la nostra
oferta formativa!**

